

Hilla-Maaria Karppinen

TOIMINNALLINEN OPPIMISPUISTO

Case Kempeleen Piriä

TOIMINNALLINEN OPPIMISPUISTO

Case Kempeleen Pirilä

Hilla-Maaria Karppinen
Opinnäytetyö
Syksy 2014
Maisemasuunnittelun koulutusohjelma
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu

Maisemasuunnittelun koulutusohjelma, viheraluesuunnittelun suuntautumisvaihtoehto

Tekijä: Hilla-Maaria Karppinen

Opinnäytetyön nimi: Toiminnallinen oppimispuisto Case Kempeleen Pirilä

Työn ohjaajat: Outi Virkkula ja Pirjo Siipola

Työn valmistumislukukausi- ja vuosi: Syksy 2014

Sivumäärä: 36 + 9

Opinnäytetyön aiheena on suunnitella Kempeleeseen Pirilän alueelle toiminnallinen oppimispuisto. Yhteisöllisen ja aktiivisen oppimispuiston käyttäjäryhmänä ovat kaikenikäiset kuntalaiset, ja sen takia alue suunnitellaan elinkaarimallin mukaisesti. Työ perehdyttää lukijan toiminnallisen oppimisympäristön mahdollisuuksiin ja yli oppiainerajojen ulottuvaan oppimiseen. Seikkailukasvatuksen ja elämyspedagogisen ajatusmallin mukaisesti oppimispuiston tavoitteena on tarjota havainnollinen, moniaistillinen ja elämyksellinen ympäristö.

Opinnäytetyössä pääasiallisena tietoperustana on käytetty yli 60 Kirkonkylän alakoululaisen osallistamista. Lasten vaikutusmahdollisuudet lähialueen suunnittelussa on ollut johtoajatuksena työssä, ja osallistamisen tuloksia on hyödynnetty kattavasti oppimispuiston suunnitelmassa. Lisäksi monimenetelmällisesti alueen inventointi, kehittämistyöryhmän ideat, asiantuntijoiden kuuleminen sekä kirjalliset lähteet kuuluvat aineistoon.

Työn tilaajana on Kempeleen kunta. Opinnäytetyö kuuluu loppuvuodesta 2011 alkaneeseen kehittämistyöhön Pirilän toimintakeskushankkeelle ja liittyy hortonomi Outi Tuomivaaran ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon opinnäytetyöhön ”Tulevaisuudentutkimus alueen kehittämistyössä pehmeän systeemimetodologian mukaan, Case Kempele”.

Yleissuunnitelmatasoinen oppimispuistosuunnitelma on toteutettu tietokoneavusteisesti. Suunnitelmassa on esitetty suunnitelmapiirros havainnekuvineen sekä suunnitelmaselostus.

Asiasanat: toiminnallinen oppimisympäristö, puistosuunnittelu, osallistaminen, elämys, ulkoilma ja outdoor-toiminta

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Landscape design

Author: Hilla-Maaria Karppinen

Title of thesis: Functional learning environment Case Kempele

Supervisors: Outi Virkkula and Pirjo Siipola

Term and year when the thesis was submitted: Autumn 2014 Number of pages: 36 + 9

The purpose of this thesis was to make a functional activity learning park plan for Pirilä's multi-domain area in Kempele. The parkplan is a part of the future activity area of Pirilä. The area is going to be a communal and physical learning environment for all aged of municipality of residence.

More than 60 students of Kempele comprehensive school participated in the planning of the learning area. The park plan was put into action during spring 2013. During the writing of the thesis the purpose was to become familiar with the possibility of functional learning environments and examine different outdoor education functions. The target was to create a learning environment which makes it possible to learn in a comprehensive way across the subject boundaries. Students could learn with experiencing things in a real-life environment.

The outcome of this thesis is a parkplan for Pirilä's multi-domain area functional learning environment.

Keywords: Outdoor education, adventure education, activity learning environment, participative planning, park designing, local sports area, co-operative learning

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	OPPIMISYMPÄRISTÖJEN ROOLI OPPIMISESSA.....	7
2.1	Havainnollistaminen opetuksen tehostajana.....	7
2.1.1	Kokemus, elämys ja seikkailu.....	9
2.1.2	Elämyspedagogiikka ja seikkailukasvatus.....	10
2.2	Koulun ulkopuolella tapahtuva oppiminen.....	11
2.3	Leikkilinen oppimisympäristö.....	12
3	SUUNNITTELUALUE.....	14
4	AINEISTO JA MENETELMÄT.....	17
4.1	Aineiston keruu.....	17
4.2	Osallistaminen.....	18
5	OSALLISTAMISEN TULOKSET.....	21
6	TOIMINNALLINEN OPPIMISPUISTO, TOY-ILOPUISTO.....	24
6.1	Suunnitelmaratkaisut.....	25
6.2	Värikäs puoli.....	26
6.3	Luonnollinen puoli.....	27
6.4	Musiikkinurkka.....	28
6.5	Oleskelualueet.....	29
6.6	Kasvillisuus.....	30
6.7	Valaistus.....	30
6.8	Käyttäjryhmät.....	31
7	POHDINTA.....	32
	LÄHTEET.....	34
	LIITTEET.....	23

1 JOHDANTO

Eläminen ei ole vain hengittämistä, se on toimimista, kaikkien jäsentemme, aistiemme ja kykyjemme käyttämistä. Ei kauimmin ole elänyt se, jolla on eniten vuosia takanaan vaan se, joka on syvimmin tuntenut elämän sykkeen. – Rousseau (1712 – 1778)

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on suunnitella monipuolinen, motivoiva ja toteutettavissa oleva oppimispuisto Kempeleeseen Pirilän alueelle. Opinnäytetyön tavoitteena on samalla perehtyä sekä toiminnallisten oppimisympäristöjen että luokan ulkopuolella tapahtuvan opetuksen mahdollisuuksiin ja hyötyihin elinkaarimallin mukaisesti. Työssä käsitellään oppimispuiston oppimismahdollisuuksia seikkailukasvatuksen ja elämyspedagogiikan avulla. Seikkailukasvatuksen ja elämyspedagogiikan päämääränä on elämyksellinen oppimiskokemus useiden eri aistikanavien kautta (Karppinen 2007, 80-84).

Lapset ovat vaikuttaneet oppimispuiston suunnitelmaan huomattavasti. Suunnitelman ratkaisut pohjautuvat lasten ja nuorten ideoihin aktiivisesta ja mielenkiintoisesta puistosta, jossa voi hauskanpidon ja leikin ohella oppia uutta. Tieto on kerätty osallistamalla kyselylomakkeella Kirkonkylän alakoulun viidesluokkalaisten.

Kempeleen kunnan tilaama opinnäytetyö on osa Pirilän monitoimialueen kehityshanketta, jossa kehitetään Pirilän aluetta kaikille kuntalaisille suunnatuksi toimintaympäristöksi. Toiminnalliselta, 1800m² kokoiselta puistoalueelta on suora yhteys vasta rakennettuun Pirilän lavaan ja kuntopuistoon. Piriälä sijaitsee Kempeleen kuntakeskuksessa, ja kilometrin säteellä alueesta sijaitsee päiväkotia, esi-, ala- ja yläkoulu, lukio, kaksi ammattikoulua, vanhainkoteja sekä terveystilat. Piriälän alueesta kehitetään monipuolinen palvelukeskus kuntalaisille ja teemaan mukautuen myös oppimispuisto on suunniteltu kaikki ikäryhmät huomioiden.

Ohjausryhmässä on mukana Kempeleen kunnan puutarhurina vuoteen 2014 asti toiminut Outi Tuomivaara. Oulun ammattikorkeakoulun edustajina ja työn ohjaajina toimivat lehtori Outi Virkkula ja yliopettaja Pirjo Siipola.

2 OPPIMISYMPÄRISTÖJEN ROOLI OPPIMISESSA

Oppiminen voidaan ymmärtää monella tavalla. Tässä raportissa oppiminen käsitetään kokonaisvaltaiseksi prosessiksi, johon liittyvät tunteet, aivotoiminta ja tekeminen. Eri osa-alueiden yhteistyönä tapahtuva oppiminen on aina henkilökohtainen ja tapahtuu henkilökohtaisen kokemisen ja tekemisen avulla. Sen takia näennäisesti samankaltainen kokemistapahtuma voi opettaa erilaisille oppijoille erilaisia asioita. (Karppinen 2005, 122–123.)

Mielekäs oppiminen on aktiivista, rakentavaa, yhteistoiminnallista, tavoitteellista, sidoksissa tilanteeseen, itseohjautuvaa ja yksilöllistä. Oppijan innostuneisuus ja motivoituneisuus parantavat oppimistuloksia. (Lehto, Lehto & Vaara-Sjöblom 2005, 39–42.)

Tyypillisesti on totuttu oppimistilanteen tapahtuvan luokassa tutussa kouluympäristössä, mutta oppiminen on mahdollista myös luokan ulkopuolella. Luokkahuoneet oppimisympäristöinä pohjautuvat käsitykseen, jonka mukaan oppiminen tapahtuu vain ihmisen päässä, jolloin koko kehon suorituskykyä ei hyödynnetä. Havaitsemiseen, aikomiseen, kokemiseen, tekemiseen ja oppimiseen tarvitaan kuitenkin koko kehoa. (Koulupihat lähiliikuntapaikkoina – opas. Viitattu 28.2.2014.) Uudessa ympäristössä oppiminen lisää myös ympäristöön liittyvää tietämystä, ja samalla ympäristöä päästään kokemaan ja tuntemaan, esimerkiksi leikin avulla (Suomela & Tani 2004, 56).

Seikkailukasvatus on moniaistillista toimintaa. Lapsi kokee tyypillisesti ulkona ja vieraassa ympäristössä tapahtuvan toiminnan seikkailuksi. Kokemus, elämys ja seikkailu ovat oleellisia termejä ulkona oppimisessa.

2.1 Havainnollistaminen opetuksen tehostajana

Oppiessamme vastaanotamme tietoa kaikilla aisteillamme. Pääasiassa käytämme kuitenkin näkö- (visuaalinen), kuulo- (auditiivinen), tunto- (taktiilinen) ja liikeaistia (kinesteettinen). Käyttämämme pääaistit ja oppimistavat on esitelty kuviossa 1. Kuvio osoittaa myös toimivimmat havainnointikeinot eri aisteille. (Suontaus 2008, 20–23.)

Suontauksen (2008, 20–26) mukaan opettaminen tehostuu ja ymmärtämisen syvempi taso saavutetaan, kun toteaviin asiatietoihin lisätään havainnollisuutta, elämyksiä ja konkretiaa. Havain-

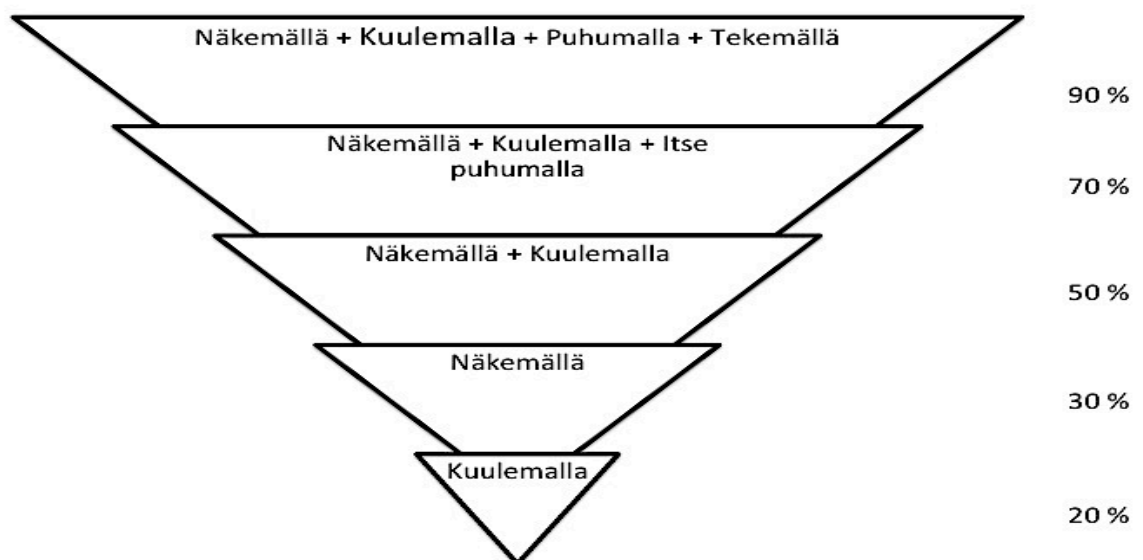
nollistaminen tukee oppijan prosessoimaa tietoa, ja tallentaa sen pitkäkestoiseen muistiin. Oppija oivaltaa helpommin ilmiön yhdistävät ja erottavat tekijät.

KUVIO 1. Oppimistyytit ja havainnollisuus (Mukaellen: Suontaus 2008, 20–23)

Mitä useammilla tavoilla opetettava asia käydään läpi, sitä vahvempi muistijälki syntyy, ja oppiminen vahvistuu. Havainnollistaminen voidaan perustaa kieleen, kuviin tai tekemiseen. Havainnollisuuden hyödyllisyys oppimisprosessissa on esitetty kuviossa 2.

Kuulemalla oppija omaksuu uudesta informaatiosta viidenneksen ja näkemällä kolmanneksen. Kun nämä keinot yhdistää, lisää se ymmärrystä puoleen. Kun oppija näkee, kuulee ja puhuu itse opiskeltavasta asiasta, omaksuu hän tiedosta 70 prosenttia. Kun tähän vielä lisätään tekeminen, päästään 90 prosenttiin. (Repo & Nuutinen 2003, 148–149.)

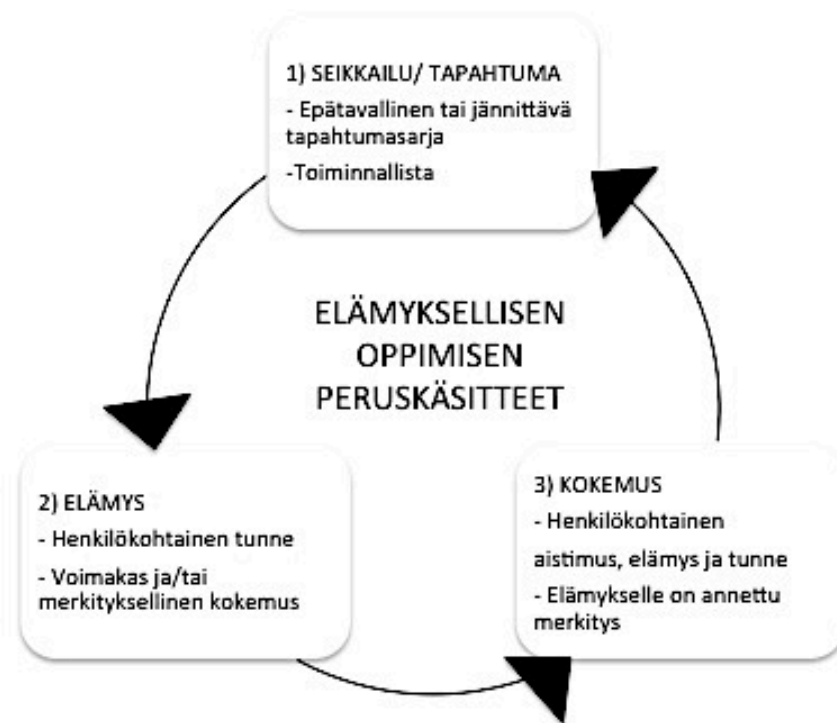

KUVIO 2. Havainnollistus tehostaa oppimista (Mukaellen: Repo & Nuutinen 2003, 148–149)

2.1.1 Kokemus, elämys ja seikkailu

Latomaan (2007, 27) mukaan kokemus voi olla aistimuksia, elämyksiä, tunteja, tunteita ja tunteita. Toisin sanoen elämä koostuu eritasoisista kokemuksista. Kokemus on merkityksellinen elämys, josta syntyy elämyksellinen mielentila. Nykysuomen sanakirjan (1992, 44) mukaan elämys on voimakkaasti vaikuttava kokemus, tapahtuma tai muu sellainen, joka tekee voimakkaan vaikutuksen. Seikkailu määritellään epätavalliseksi, jännittäväksi tai jopa vaaralliseksi tapahtumasarjaksi. (Karppinen 2010, 121.)

Kun seikkailuun yhdistetään elämyksellinen kasvatustapa, syntyy kokijalle voimakkaan vaikutuksen tekevä kokemus, eli elämys. Elämyksen kokeminen kehittää, opettaa ja kasvattaa yksilöä tai ryhmää (Karppinen 2010, 123). Elämys, kokemus sekä seikkailu ovat elämyksellisen oppimisen peruskäsitteitä (kuvi 3).

KUVIO 3. Elämyksellisen oppimisen peruskäsitteet seikkailukasvatusta ja elämyspedagogiikkaa soveltaen

2.1.2 Elämyspedagogiikka ja seikkailukasvatus

Elämyspedagogiikan tavoite on saavuttaa elämys. Telemäki (1998a, 1-3) tiivistää elämyspedagogiikan syntyvän elämisen, kokemuksen, näkemyksen ja tiedon yhdistelmästä. Seikkailukasvatuksen lähtökohtana on puolestaan käsitys uteliaasta ihmisestä, joka aktiivisesti etsii uusia kokemuksia, elämyksiä, tietoja ja taitoja (Heinonen 1995, 11).

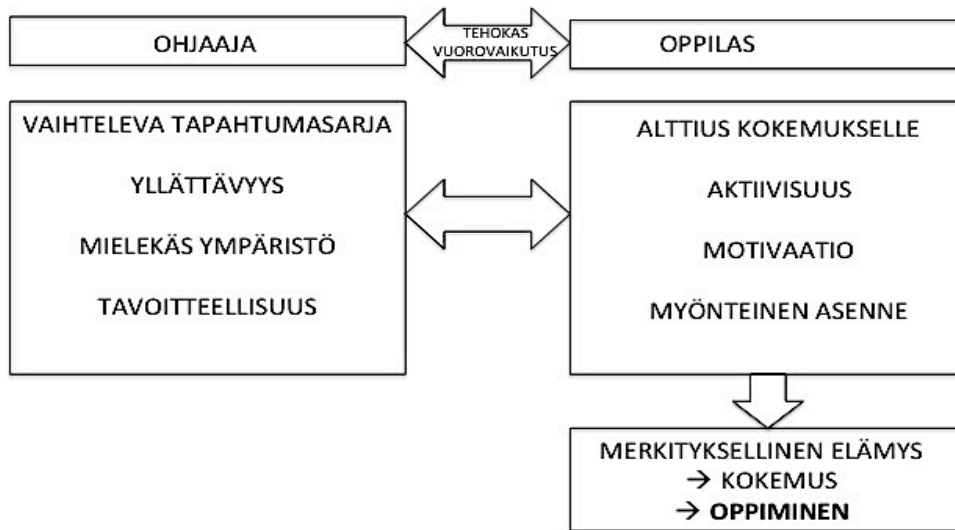
Elämyspedagogiikkaa ja seikkailukasvatusta käytetään usein samassa merkityksessä. Oleellisin ero termien välillä on se, ettei seikkailua voi suunnitella etukäteen, vaan se on aina jotain odottamatonta ja yllättävää. Elämyspedagogiikassa korostuu enemmän kasvatus erilaisten elämysten avulla. Pelkällä seikkailulla elämyspedagogiikassa ei ole niin suuri merkitys, vaan tavoitteeseen voidaan päästä myös muullakin kuin seikkailullisella toiminnalla. (Karppinen 2007, 83–84.)

Karppisen (2010, 118–119) mukaan eron tekeminen elämyspedagogiikan ja seikkailukasvatuksen välille ei ole välttämätöntä: Molemmissa oppiminen perustuu elämyksiin, kokemuksiin ja niiden arviointiin ja analysointiin, eli reflektioon. Seikkailukasvatuksella tarkoitetaan siis seikkailupainotteista elämyspedagogiikkaa.

Elämyspedagogiikka on lähtöisin 1800-luvun lopun saksalaisen Wilhelm Diltheyn (1833–1911) henkítieteellisestä pedagogiikasta. Keski-Euroopasta tulleet vaihtoehtoiset opetustavat ovat saaneet yhä laajempaa suosiota myös Suomessa. Amerikan ja Euroopan korkeakoulut tutkivat ja opettavat yhä laajemmin elämys- ja seikkailukasvatusta, jota he kutsuvat outdoor educationmentelmäksi (Telemäki 1998b, 4-24). Karppisen (2005, 24) mukaan Suomessakin seikkailukasvatuksella on pitkä traditio, joka alkaa vahvasta suomalaisesta eräperinteestä.

Ulkona oppiminen määritellään usein seikkailukasvatukseksi, koska se syntyy osallistujalle vierassa ympäristössä – ei siis luokahuoneessa, vaan luonnossa tai koulun ulkopuolisessa ympäristössä. Käytännön seikkailukasvatuksesta kertoi eräs opettaja Pirilän kehittämistyöryhmässä (Rautakoski, keskustelu 3.3.2013) seuraavan esimerkin: Kempeleessä opettajana toimiessaan hän törmäsi jatkuvasti siihen tosiasiaan, ettei oppilailla ollut käsitystä kuution tilavuudesta. Erään kerran he menivät pihalle ja kaivoivat kuution kokoisen kuopan maahan, minkä jälkeen oppilaat totesivat, etteivät koskaan unohtaisi kuution todellista kokoa. Tämä osoittaa, että lähes poikkeuksetta uuden oppimiseen vaaditaan kokemuksellinen tapahtuma. Karppisen (2010, 121) mukaan koettu elämys on oppimisen perusta ja kannustin. Oppiakseen oppilaan tulee olla alttiina erilais-

ten elämysten kokemiselle ja niihin pitää suhtautua positiivisesti. Jotta elämysten kokeminen johtaa oppimiseen, siihen tarvitaan aktiivista osallistumista.

KUVIO 4. Elämyspedagoginen oppimistilanne

Kuviossa 4 on esitetty oppimisen kannalta tärkeitä piirteitä oppimistilanteen syntymiseen. Yllättävän tapahtumasarjan voi aloittaa esimerkiksi uudenlainen ympäristö tai -tilanne. Sen avulla oppija voi saavuttaa elämyksellisen mielentilan. Oppilaan aktiivisen osallistumisen myötä syntyy vuorovaikutuksellinen ja tehokas oppimistilanne. (Karpainen 2010, 121.)

2.2 Koulun ulkopuolella tapahtuva oppiminen

Nyyssölän mukaan (2002, 30–35) luokkaympäristö on vain yksi paikka oppimiseen. Tärkeä elämästä oppiminen tapahtuu suurilta osin muualla kuin kouluympäristössä. Yhä tärkeämmiksi ympäristöiksi oppimisen kannalta ovat nousseet harrastus- ja muut koulun ulkopuoliset ympäristöt. Oppimisympäristöjen lisääminen edistäisi koulun ja yhteisön vuorovaikutusta, kehittäisi opetusta ja lisäksi heikosti motivoituneiden oppilaiden opiskelumotivaatiota. Sitä kautta myös syrjäytyminen vähentyisi.

Tänä päivänä koululuokissa käytöshäiriöt, sosiaalisten tilanteiden ongelmat ja ryhmän konfliktit ovat tavallisia. Kaikki nämä asiat vaikuttavat lasten väliseen vuorovaikutukseen ja ryhmän toimintaan. Oppimisympäristön vaihtelu mahdollistaa luokkatilaa monipuolisempia tilanteita ja tehtäviä,

joissa ryhmän yhteisen toiminnan avulla löydetään yhdessä toimimalla onnistunut ratkaisu annettuun tehtävään. (Muittari & Santala 2009, 6.)

2.3 Leikillinen oppimisympäristö

Leikillisessä oppimisympäristössä oppiminen on parhaimmillaan luovaa, oivaltavaa ja juonellista, leikillistä, toiminnallista ja kehollista, yhteisöllistä ja emotionaalista, autenttista, konkreettista ja "mediarikasta". (Leikilliset oppimisympäristöt opetuksessa 2010, 3.)

Leikillinen oppimisympäristö on teoreettinen käsite, joka tarkoittaa ympäristön, eri toimijoiden ja pedagogiikan sisältävää kokonaisuutta. Sen tavoite on tarjota oppilaille kokonaisvaltaista hyvinvointia, ja se syntyy viime kädessä aina toiminnassa – opettajan, oppilaiden ja ympäristön vuorovaikutuksessa. Leikillinen oppimisympäristö on visio tulevaisuuden koulun oppimisympäristöstä, jossa pyritään huomioimaan paremmin lasten ja nuorten maailma. Leikillinen oppimisympäristö tavoite on tarjota oppilaille kokonaisvaltaista hyvinvointia. (Leikilliset oppimisympäristöt opetuksessa 2010, 3.)

Hyvönen ja Lahtinen toteavat, että leikin ja pelailun avulla lapset viihtyvät hyvin opittavien, joskus vaikeidenkin asioiden parissa. Hauska sekä nautinnollinen hetki on otollisin oppimiselle. (Koulupihat lähiliikuntapaikkoina – opas, viitattu 28.2.2014.) Ulkoympäristössä leikeille on tarpeeksi tilaa, ja leikkiessään lapsi oppii myös huomaamattaan tärkeitä elämisen taitoja. Leikit ovat tärkeä osa erityisesti pienten lasten ympäristökasvatusta. (Nordström 2004, 116.)

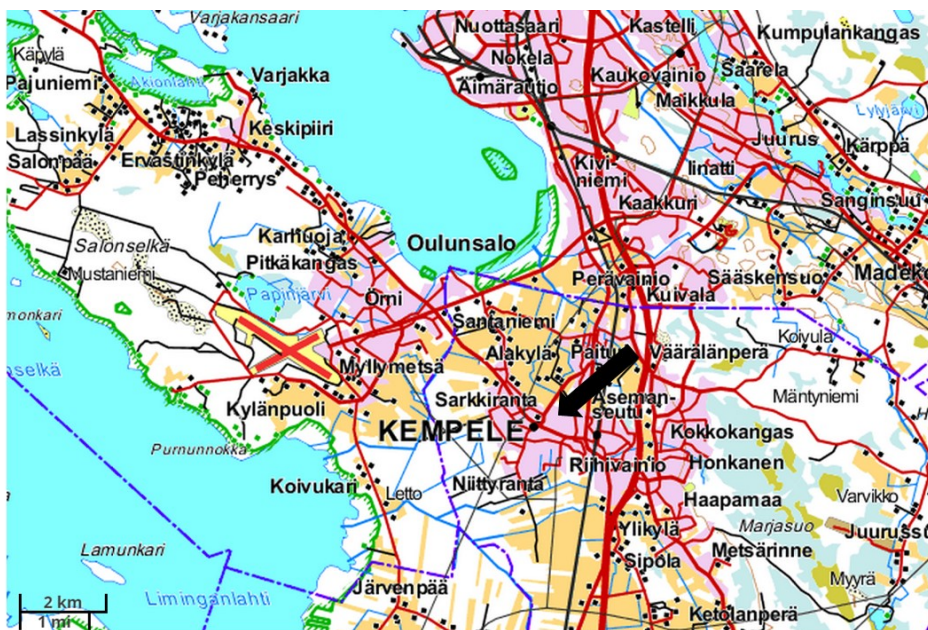
Kehon kautta oppiminen voidaan ottaa pysyväksi osaksi oppimistapahtumaa esi- ja perusopetuksessa, kun keholliselle ilmaisulle ja leikille on tarjolla tilaa ja mahdollisuuksia. Leikillinen oppimisympäristö perustuu ajatukseen, jonka mukaan ulkotilaan suunnitellut ympäristöt pystyvät pätevästi paikkaamaan luokkahuoneen puutteita muuttaen oppimisympäristön toiminnalliseksi ja moniaistiseksi. Leikkisyys on kehollista, toisin sanoen sitä, että oppija huomioidaan kokonaisvaltaisesti. Yhteisöllisyys, sosiaalinen kasvu ja emotionaalisuus ovat taitoja, joita ulkona opitaan tehokkaammin kuin luokassa. (Koulupihat lähiliikuntapaikkoina – opas, viitattu 28.2.2014.)

Esimerkiksi Lappsetin SmartUs – hankkeessa on kehitetty käyttäjän liikkumista ja kehotoimintoja hyödyntävä vuorovaikutteinen ympäristö, jota voidaan käyttää erilaisiin oppimistarkoituksiin ja -sisältöihin. Hanke osoittaa, että perinteinen hyppyruudukko sopii matematiikan tehtävien suorit-

tamiseen tai kirjainten ja sanojen opetteluun. Lapset kokevat oppimisen riemua käyttäessään koko kehoaan oppimisessa ja päästessään laajentamaan oppimisen tilan ulos. (Koulupihat lähiliikuntapaikkoina – opas, viitattu 28.2.14.)

3 SUUNNITTELUALUE

Suunnittelukohte Pirilä sijaitsee Kempeleessä (kuvio 5) noin 13 kilometriä Oulusta etelään, Piri-läntien varressa. Piriläntie on yhdystie ja osa Vehmaan ja Tornion välistä Pohjanlahden rantatie-matkailutietä (Liikennevirasto, viitattu 11.11.2014). Pirilä sijaitsee Kempeleen kuntakeskuksessa, koulukeskuksen välittömässä läheisyydessä. Lähialueella sijaitsevat mm. Kempeleen kirkot, terveyskeskus, useita päiväkoteja ja palveluasumista ikääntyville. Lisäksi Pirilän alueella järjestetään erilaisia tapahtumia ja palveluita kuntalaisille.

KUVIO 5. Pirilän sijainti Kempeleessä (Karttatie Oulun seudun karttapalvelu, Oulun kaupunki, viitattu 25.11.2014)

Pirilän monitoimialue on palvelujen solmukohta Kempeleen Sarkkirannassa, Oulun yleiskaava 2020:n kehitysalueella. Vanhimmat Pirilän rakennukset ovat 1800-luvulta ja puutarha-alan koulutuskeskuksena ne ovat palvelleet 1950-luvulta lähtien. Nykyään puutarhureiksi kouluttautujat opiskelevat Pirilässä, Oulun seudun ammattiopiston Kempeleen yksikössä.

Suunnittelualueen (kuvio 6) koko on noin 1800 m². Alue sijoittuu Pirilän toimintakeskuksen ytimeen, vanhan puutarhaoppilaitoksen Tiilipirilän taakse. Tällä hetkellä Tiilipirilän tiloissa ei ole toimintaa ilmenneiden sisäilmaongelmien vuoksi. Rakennuksessa suoritetaan lähitulevaisuudes-

sa kuntotarkastus, jonka jälkeen tilan käyttömahdollisuudet varmistuvat (Pudas 25.11.2014, keskustelu).

KUVIO 6. Suunnittelualue pohjoisesta etelään kuvattuna (kuvaaja: Heta-Kaisa Karppinen)

Suunnittelukohteen maasto on avointa ja tasaista nurmikenttää ja sen yleisilme on siisti. Rauhallista tilaa rajaavat vanhat lehti- ja havupuut (kuvio 7). Alue ei sijaitse pääväylien varressa, mutta kulkuyhteydet kevyenliikenteenväylille ovat hyvät.

KUVIO 7. Suunnittelualueetta rajaavat puut (kuvaaja: Heta-Kaisa Karppinen)

Pirilän toimintakeskushanke oli ensimmäisen kerran esillä vuonna 2005. Tuolloin Oulun seudun ammattiopiston kiinteistöistä vapautuneita tiloja alettiin hyödyntää eri-ikäisille kuntalaisille sunna-

tuihin palveluihin. Alueella on järjestetty tapahtumia kuntalaisille ja sitä on lähdetty kehittämään määrätietoisesti vuodesta 2011 alkaen (Kempeleen kunta, viitattu 11.11.2014).

KUVIO 8. Alueelle aiemmin rakennettuja toimintoja (kuvaaja: Heta-Kaisa Karppinen)

Kempeleen kunta on toteuttanut alueen pohjoisosaan Oulun Ammattikorkeakoulun opiskelijoiden suunnitteleman kokonaisuuden monipuolisia toimintoja (kuvio 8). Kuntoalue, esiintymislava sekä grillipaikka istutusalueineen on suunniteltu jatkumaan minigolfkentillä, joiden kautta saavutaan oppimispuiston alueelle.

4 AINEISTO JA MENETELMÄT

4.1 Aineiston keruu

Opinnäytön aineisto on hankittu käyttämällä monimenetelmällisyyttä. Havainnemateriaali alueesta, sen tarkka valokuvaus ja inventointi sekä henkilökohtainen aistikävely alueella ovat perehdyttäneet alueeseen. Lisäksi aineistona on käytetty muun muassa kirjallisia lähteitä, keskusteluita ja haastatteluita ja Pirilän kehittämisyöryhmän kokousmuistiota.

Tutustuin seikkailukasvatukseen ja ulkona oppimiseen haastattelemalla sähköpostitse seikkailukasvattaja Patrik Berghälliä (liite 2). Berghäll työskentelee kouluttajana Folkhälsanilla ja hän on yksi Suomessa aktiivisimmin toimivista seikkailukasvattajista. Hän vastaa seikkailukasvatuksen suunnittelusta ja toteuttamisesta koululuokissa eteläisessä Suomessa. Berghällin haastattelu antaa kuvan käytännön seikkailutoiminnan tilasta Suomessa.

Toiminnallisen oppimisympäristön suunnitelma on saanut alkunsa Pirilän kehittämisyöryhmän kokouksissa. Kevään 2013 aikana on kehitetty suunnitelman peruseriaatteita ja sen kontekstia. Idea toiminnallisesta oppimisympäristöstä muotoutui Pirilän kehittämisyöryhmän kokouksissa matematiikkapainotteiseksi. Kehittämisyöryhmään kuuluivat muunmuassa Kirkonkylän ala- ja yläkoulujen rehtorit, OSAO:n opettajia sekä kunnan puutarhuri Outi Tuomivaara.

Tutustuin alueeseen yksityiskohtaisemmin osallistuessani Pirilän alueen kehittämispäiville 23.11.2012. Tilaisuuteen osallistuivat keskeisessä asemassa olevat viranhaltijat sekä OSAO:n työntekijöitä. Kehittämispäivät alkoivat yhteistilaisuudella, jossa käytiin läpi alueen nykytilaa. Tämän jälkeen tehtiin ohjattu kävelyretki, aistikävely, alueelle. Aistikävelyllä pääsin havainnoimaan monipuolisesti Pirilän ympäristöä ja kokonaisuutta, johon puisto liittyy. Kokonaisvaltainen aistikkemus oli tärkeä osa alueen inventointia ja alueeseen tutustumista ryhmässä. Päivän päätteeksi koottiin muistio yhteenvedona alueella tehdystä havainnoista ja kehittämisideoista.

Keväällä 2013 osallistuin Kirkonkylän alakoululla järjestettyyn viidensien luokkien solutoiminnan esittelytilaisuuteen, joka oli suunnattu Kempeleen alakoulujen opettajille. Tilaisuudessa esiteltiin vaihtoehtoisia oppimisympäristöjä ja samalla luokka-asteella opiskelevien luokkien yhdistämistä

tietyissä aineissa. Laaja-alaisia oppimiskokonaisuuksia yhdessä varioivien oppimisympäristöjen kanssa pidettiin vastauksena tulevaisuuden opetushaasteisiin. Solutoiminta eli opetusryhmän ja –ympäristön vaihtelu oli koettu positiivisena muutoksena Kirkonkylällä. Osallistumiseni myötä kiinnostuin osallistamaan tilaisuuden järjestäjäopettajien luokkia. Mielestäni tämä oli luonnollinen ratkaisu, sillä kyseiset opettajat olivat valmiiksi motivoituneita osallistumaan oppimisympäristöjen kehittämiseen.

4.2 Osallistaminen

Läpi opinnäytetyöprosessin lasten osallistaminen oppimispuiston suunnittelussa on ollut prioriteetti. Suomessa jopa nuorisolain (72/2006 3. 8§) mukaan lapsia ja nuoria pitää kuulla päätöksenteossa ja heille tulee luoda mahdollisuuksia vaikuttaa omaan kasvuympäristöönsä. Osallistumisen kautta yksilön ympäristösuhde kehittyy vahvemmaksi ja kuuluvuudentunne yhteisöön vahvistuu (Koskinen, 2004.)

Opinnäytetyössä osallistaminen on ollut tilaisuus tarkentaa oppilaiden mielipiteitä ja toiveita oppimispuiston, mielekkään viherympäristön ja innostavan leikkipaikan suhteen. Anuntin (2004, 160) mukaan lasten mahdollisuus vaikuttaa auttaa heitä kiinnittymään kasvuympäristöön paremmin. Vaikuttaminen eli tässä tapauksessa kyselylomakkeeseen vastaaminen on hyvä aloittaa pienistä asioista, eli lähiympäristöstä. Mikäli oppimispuisto toteutetaan, tuloksena on osallistettaville konkreettista lähiympäristön muutostyötä, jossa lapset ja nuoret aikaansaavat myös itselleen parempaa arkiympäristöä. Horelli ym. mukaan käyttäjien toiveiden ja mielipiteiden huomiointi suunnitteluvaiheessa vähentää myös alueen laiminlyöntiä sekä piittaamatonta käyttöä. Suunnittelun uskottavuus paranee, kun puisto vastaa käyttäjien toiveita ja tarpeita. (2002, 15.)

Osallistamisryhmäksi valikoituivat kaikki Kirkonkylän alakoulun viidennen luokan oppilaat, yhteensä 62 kappaletta. Viidesluokkalaiset ymmärtävät säännöt ja kyselykaavakkeeseen vastaaminen onnistuu itsenäisesti. Lisäksi kehitysvaiheet näkyvät viidennen luokan oppilailla selvästi: he muistavat alakoulun pienimpänä olon ja pian on edessä yläkouluun siirtyminen. Kirkonkylän koulun viidennen luokan oppilaat ovat osa luokkien solukokeilua. Siinä yhteisöllisesti toimivia luokkia yhdistellään jatkuvasti erikokoisiin ryhmiin, ja opetus toteutuu vaihtelevissa ryhmissä. Oppilaat ovat tottuneita toimimaan myös isona ryhmänä, ja heille Pirilän alue oli tuttu jo ennestään oppimisympäristönä.

Osallistaminen tapahtui kyselylomakkeella (liite 1). Kytän & Kaajan (2001, 17) mukaan kyselylomake soveltuu käytettäväksi suurien ihmisjoukkojen tiedon käsittelyssä. Se auttaa saamaan helposti hyödynnettävää tietoa tulevien käyttäjäryhmien mielipiteistä ja toiveista. Perusehto kyselylomakkeelle on, että osallistaja tietää, mihin kysymyksiin etsitään vastauksia. Käytettävässä lomakkeessa käytettiin mahdollisimman helposti ymmärrettäviä termejä ja sanoja. Esimerkiksi sana ”oppimismahdollisuus” vaihdettiin sanoiksi ”oppia ja tehdä”.

Kyselykaavakkeen avulla pyrittiin ohjaamaan oppilasta ajattelemaan puistoa kokonaisvaltaisesti. Monipuoliset oppimismahdollisuudet ja alueen toiminnot olivat kyselyn prioriteetti. Kaikki kysymykset olivat avoimia, jotta johdattelua ei tapahtuisi. Avokysymysten analysointi on työläämpää, mutta monipuolisten vastausten mahdollistamiseksi välttämätöntä. Lomakkeessa erotettiin vastaajan sukupuoli, mutta muuta taustatietoa ei nähty tarpeelliseksi kerätä.

Osallistamisen ajankohdasta sovittiin sähköpostitse opettajien kanssa. Kaksi ryhmistä osallistettiin 15.4.2013 ja kolmas 16.4.2013. Tilanne sujui maltillisesti ja oppilaat jaksivat keskittyä hyvin. Kyselylomakkeen täyttöön varattiin 35 minuuttia aikaa, ettei oppituntia jouduta venyttämään, mutta ideoinnille aikaa on kuitenkin tarpeeksi.

Osallistamistilaisuudet alkoivat projektin ja kohteen esittelyllä. Tilaisuudessa korostettiin oppilaiden näkökulman tärkeyttä ja heidän osallistumista projektiin. Mielenkiintoa herätettiin yhdessä käytävillä mielikuvaharjoitteilla: Minkälaisessa puistossa osallistettavat haluaisivat itse leikkiä? Mitä asioita oppimispuistossa voisi oppia?

Kyselylomake (liite 1) jaettiin jokaiselle oppilaalle. Lomake oli jaettu kahteen: vasen puoli oli varattu piirroksille ja visuaaliselle ideoinnille puistoon tuleville välineille ja rakenteille. Kyselylomakkeen oikealla puolella olivat avokysymykset. Tehtävänannossa pyydettiin oppilaita kiinnittämään huomiota piirroksissa erityisesti geometrisiin muotoihin. Piirrosalueen alla oli tilaa pohtia puiston materiaaleja ja värejä. Siinä kysyttiin vastaajalta puiston oppimismahdollisuuksia esimerkiksi matematiikasta ja liikunnasta.

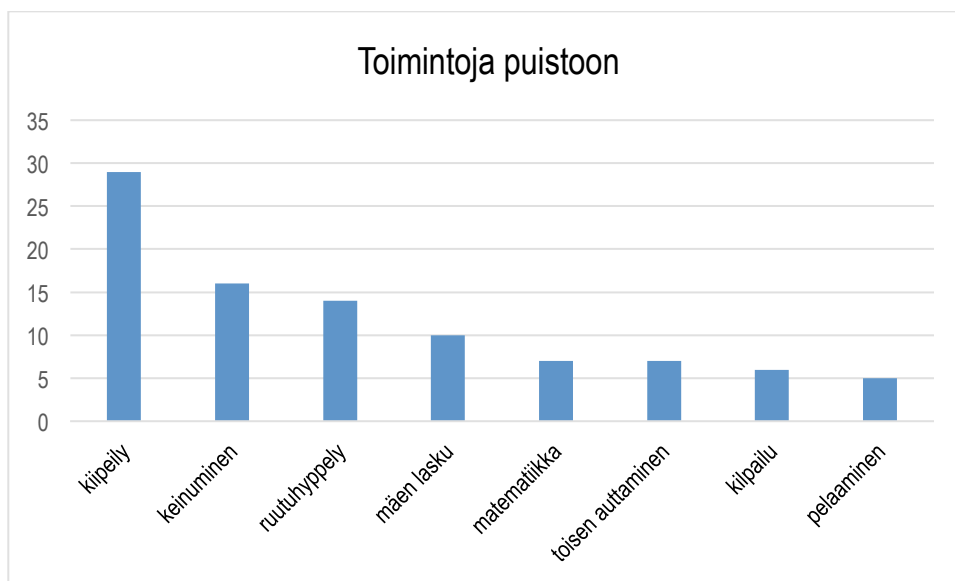
Kyselylomake käytiin osallistamistilaisuudessa läpi yhdessä kohta kohdalta. Näin varmistettiin, että jokainen kyselyyn osallistuja ymmärtää kirjallisen tehtävänannon. Sovittiin, että mikäli oppilas ehtii vastata lomakkeeseen ennen varsinaisen ajan loppumista, voi lisäideointia jatkaa paperin

kääntöpuolelle. Koko lomakkeen täytön ajan oppilailta oli mahdollisuus kysyä neuvoa ja kehittää ideoita yhdessä osallistajan, eli opinnäytetyön kirjoittajan kanssa.

5 OSALLISTAMISEN TULOKSET

Osallistamistilaisuus eteni suunnitelman mukaisesti. Jokaiseen kyselylomakkeeseen (liite 1) vastattiin, joten osallistamisella saavutettiin 62 henkilön otos. Kysymykset ymmärrettiin ja vastaamisaika, eli yksi oppitunti, oli riittävä.

Kyselylomakkeen vasemmalle puolelle oli varattu piirrostilaa. Osallistettavia pyydettiin piirtämään oma väline tai rakennelma. Piirrosalueen alle oli varattu tilaa, jossa välineen materiaalivalintoja ja toimintoja pystyi selittämään myös kirjallisesti. Suosituimmista välineiden toiminnoista on koottu yhteenveto kuviossa 9. Sekä tytöt että pojat kehittivät paljon erilaisia monitoimivälineitä, ja lähes jokaisessa vastauksessa esiintyi kiipeilyä ja rimpuilua. Nuoret yhdistivät puistossa muunmuassa liikuntaa, matematiikkaa, äidinkieltä sekä ympäristötietoa: Suurin osa vastaajista käytti puiston oppimismenetelmänä ajankohtaista laaja-alaista osaamista, eli yhdisteli useita erilaisia oppimisaineita puistossa.

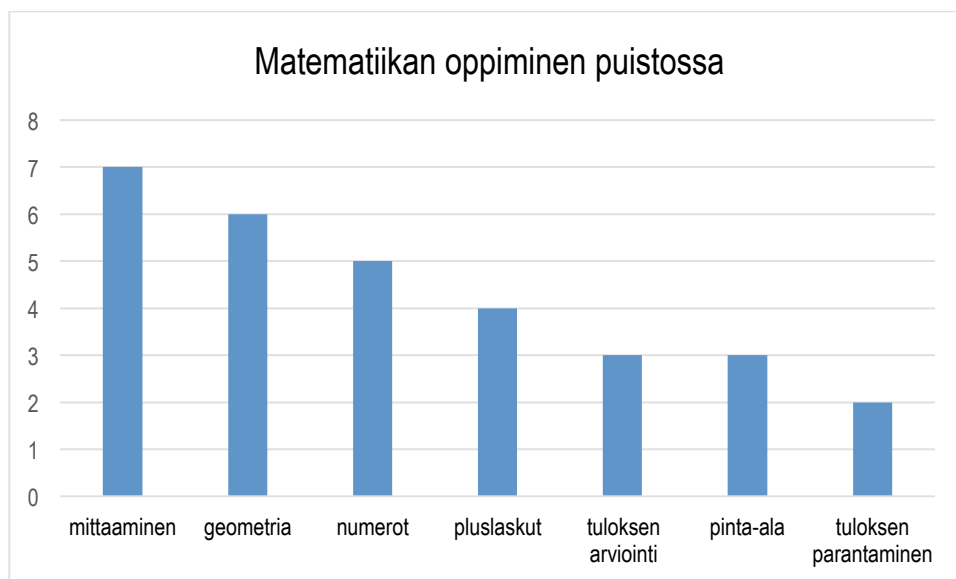

KUVIO 9. Puistoon haluttuja toimintoja

Tytöt pitivät tärkeänä, että puistosta löytyy mahdollisuus keinumiseen ja ruutuhyppelyyn, poikien nostaessa esille pelailun ja kisailun merkitystä. Sekä tytöt että pojat kehittivät paljon erilaisia ja mielikuvituksellisia monitoimivälineitä. On mielenkiintoista, että matematiikka lukuaineena oli noussut oppimispuistoon suosituimpien toimintojen joukkoon (kuvio 9).

Kyselylomakkeen avokysymyksissä kysyttiin puiston oppimismahdollisuuksista. Vastauksissa osallistettavat nostivat esille pääasiassa matematiikasta ja liikunnasta opittavia asioita. Osallistettavat olivat keksineet oppimispuistoon paljon erilaisia oppimistapoja. Tästä voidaan päätellä, että lasten mielestä puistossa voi oppia myös koulumaailman asioita. Vastausten uudet näkökulmat puiston toiminnoissa olivat laajalti hyödynnettävissä. Kyselykaavakkeen täsmentäminen olisi mahdollistanut helpomman tulosten analysoinnin, mutta toisaalta avokysymykset mahdollistivat myös mahdollisimman innovatiiviset vastaukset, eikä rajannut mielikuvituksekkaimpia ideoita pois. Avokysymysten vastauksista koottu yhteenveto on liitteenä 3.

Osassa vastauksista ehdotettiin oppimispuistoon älytaulua. Älytaulussa olisi vaihtuvia tehtäviä ja opasteita alueelle, joita voisi ratkaista myös yksin. Myös matematiikan opettelu, musisointi ja tasapainoilu koettiin toiminnoiksi, joita puistossa voisi tehdä yksin. Tytöt kehittivät toimintoja erityisesti pienemmille joukoille ja pojat olivat kiinnostuneita älykkäistä ratkaisuisista ja pelailuun liittyvistä uudenlaisista toiminnoista isommalle ryhmälle. Tämän takia on tärkeää, että puistoissa on tekemistä sekä yksin että yhdessä.

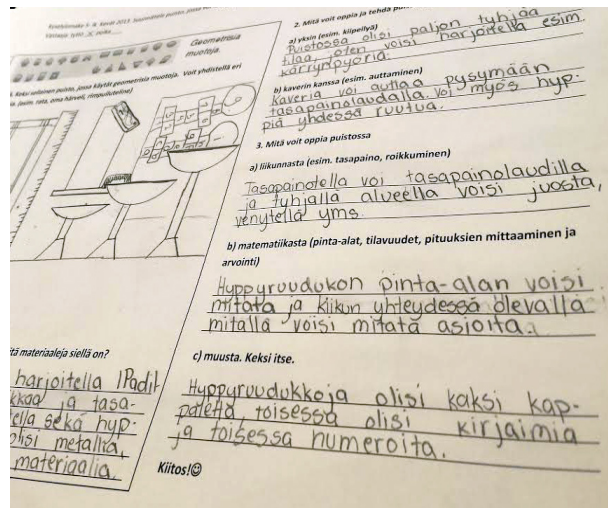
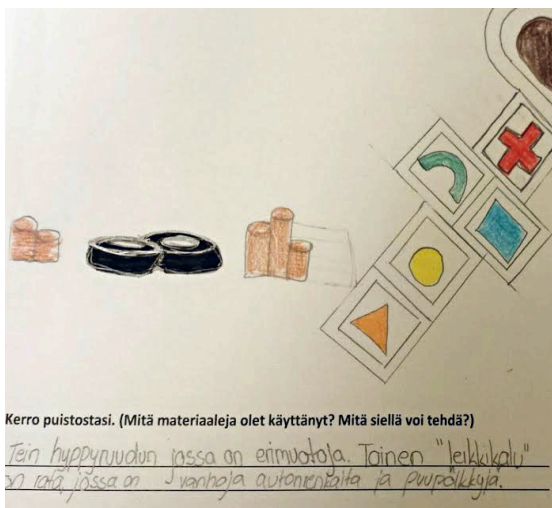

KUVIO 10. Matematiikan oppiminen oppimispuistossa

Useimmin vastaajat kokivat mittaamisen ja geometrinen muotojen opettelu (kuvio 10) olevan matematiikassa helpoiten puistossa opittava asia. Puistossa asiat voidaan nähdä, tuntea ja kokea käytännössä, joten oppiminen on havainnollista ja noudattaa myös seikkailukasvatuksen moniaistista oppimistavoitetta. Se lisää oivallusta ja sen myötä vahvistaa oppimista. Esimerkiksi ulkopaikasta kiinnostuneet vastaajat keksivät uudenlaisia vaihtoehtoja. Pelikaukalo voisi olla rakennettu

erilaisesta, joustavasta materiaalista, se mahdollistaa pituuksien, astelukujen ja maalintekokulmien laskemisen ja maalissa on lämmän nopeudesta kertova maalitutka. Tämä on erinomainen esimerkki laaja-alaisesta oppimismahdollisuudesta, jolloin sama aktiviteetti opettaa sekä liikuntaa että matematiikkaa.

Materiaaleina puistoissa kyselylomakkeeseen vastaajat käyttivät luonnollista puuta, modernia metallia ja pehmeitä materiaaleja. Värien käyttö sekä välineissä että alustassa nousivat esille yhdessä graafisten muotojen kanssa. Koululaisten vastauksissa esiintyi paljon myös numeroita ja kirjaimia, jotka samalla koristaisivat laitteita, tekisivät esimerkiksi hyppyrudukoista mielenkiintoisia (kuvio 11). Vastaajat olivat sitä mieltä, että muodot, kirjaimet ja numerot toimisivat hyvin myös oppimiskäytössä.

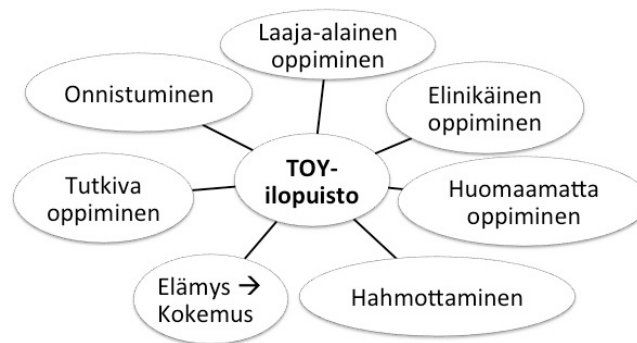
KUVIO 11. Osallistaminen tuotti paljon ideoita puistonsuunnitteluun

Osallistamistilaisuudessa vastaajia pyydettiin kirjoittamaan kyselylomakkeeseen puiston johtoidea. Tähän vastattiin esimerkiksi: "Voi opetella ja leikkiä samassa paikassa", tai yksinkertaisesti "hauskanpito". Juuri nämä johtoideat ovat olleet suunnitelman pohjana koko projektin ajan. Niistä on syntynyt myös puiston slogan "Pirilä - Oppia ilolla". Osallistettavat olivat huomioineet myös puiston kokonaisvaltaisuuden, eräs vastaajista ehdotti puiston luonnonläheisyyden vahvistuvan laitteista kuuluvan linnunlaulun ja luonnon äänien myötä. Myös puiston talvikäyttö huomioitiin useissa vastauksissa.

6 TOIMINNALLINEN OPPIMISPUISTO, TOY-ILOPUISTO

Opinnäytetyön tuloksena syntyi yleistasoinen puistosuunnitelma Kempeleen Pirilän alueelle (liite 4). TOY-ilopuisto on saanut nimensä toiminnallinen oppimisympäristö –termin ensimmäisistä kirjaimista, johon on yhdistetty sana ”ilo”. Toy –sana tarkoittaa englanniksi myös lelua, ja se kuvastaa puiston leikillistä ja hauskaa puolta. TOY-ilopuisto on tarkoitettu kaikille vauvasta vaariin, elinkaarimallin mukaisesti. TOY-ilopuiston slogan on ”Oppia ilolla”. Sen mukaisesti puisto tarjoaa luovan ja positiivisen oppimisympäristön ulkona.

Oppimispuiston suunnitelmaratkaisut pohjautuvat lasten osallistamistuloksiin. Suunnitelman kaikissa ratkaisuissa on huomioitu lasten ajatukset mielenkiintoisesta ja innostavasta ympäristöstä. Puisto palvelee kuntalaisia kahdella tavalla. Sekä aktiivisena ympäristönä, jossa viihdytään senioreista lapsiperheisiin vapaa-ajalla että toimivana ja käytännöllisenä oppimisympäristönä lähialueen päiväkodeille ja kouluille.

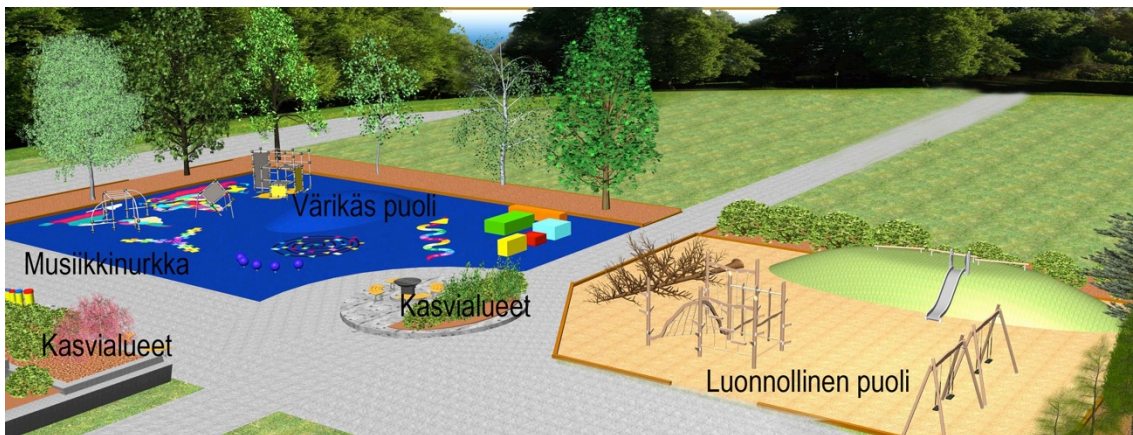

KUVIO 12. Toiminnallisen oppimisympäristön mahdollisuudet Kempeleen Pirilässä

TOY-ilopuiston mahdollisuudet ja ideat puistosuunnitelman taustalla on esitelty kuviossa 12. Kuvion tärkeimmäksi kohdaksi valikoituu opinnäytetyön kirjoittajan mielestä onnistuminen. Onnistumisen ilon kautta koetaan myös muita positiivisia elämyksiä, jotka ovat edellytys mieleenpainuvalle oppimistapahtumalle. Koska puiston suunnittelussa teoriatieto on hankittu elämyspedagogiikasta ja seikkailukasvatuksesta, pyrkii myös puisto tarjoamaan arkielämän elämyksiä käyttäjilleen.

6.1 Suunnitelmaratkaisut

Osallistamistuloksissa on noussut esille kahdenlaisia oppimispuistoideoita. Toiset vastauslomakkeiden suunnitelmista ovat olleet erittäin luonnonmukaisia ja kestävän kehityksen periaatteiden mukaisia: materiaaleina ovat luonnosta saatavat ainekset, kuten kivet ja puuaines. Osa vastauslomakkeiden vastauksista ovat yleisilmeeltään värikkäitä, geometrisiä ja kulmikkaita. Erilaiset tyylit täydentävät toisiaan, joten oppimispuisto päätettiin jakaa kahteen täysin erilaiseen alueeseen: värikkääseen ja luonnolliseen. Tämä tuo alueelle myös mielenkiintoista kontrastia.

KUVIO 13. Puiston teema-alueet ylhäältä päin kuvattuna

Oppimispuiston alueet ovat teemoitettu aistien mukaan viiteen toiminnalliseen alueeseen (kuvio 13). Ratkaisuun päädyttiin, koska ihmiset oppivat eri tavoilla ja useiden aistien huomioiminen kokonaisvaltaisesti on mahdollista oppimispuistossa. Luonnollisen puolen teemana on tekeminen, värikkäällä puolella näkeminen, musiikkinurkkauksessa kuuleminen ja hyötykasveja kasvavissa istutusalueissa teemana on tunteminen. Erilaisten aistien yhdistyminen alueella mahdollistaa kokonaisvaltaisen aistikokemuksen. Se on myös elämyspedagogiikan ja seikkailukasvatuksen ydinajatus.

Selkeät ja graafisen muotoiset kulkuväylät muodostavat raamit puistolle. Alueen ryhmittely tiloiksi selkeyttää sen yleisilmettä ja helpottaa alueen hahmottamista. Esteettömien kulkuväylien materiaali on helppohoitoista kivituhkaa. Oleskelu- ja istuskelumahdollisuuksia on säännöllisin välimatkoin, ja lähes jokaiselle levähtämispaikalle pääsee myös pyörätuolilla. Istutusalueet on korotettu muurilla, näin myös pyörätuolilla tai muilla apuvälineillä liikkuvat pystyvät tutustumaan kasveihin. Esteettömässä TOY-ilopuistossa on huomioitu myös liikuntaesteiset kuntalaiset.

6.2 Värikäs puoli

Värikäs puoli erottuu (kuvio 14) muusta alueesta sinisellä safegrass-tekonurmella. Tekonurmen värikkäät muodot toimivat monipuolisena ja pedagogisena leikkinä lapsille. Esimerkiksi maailmankartta mahdollistaa matematiikan, liikunnan ja maantiedontunnin yhdistämisen uudella tavalla. Se on esimerkki laaja-alaisesta, oppiaineita yhdistävästä, oppimisesta. Aktiivinen tunti onnistuu, kun kartan mittasuhteita lasketaan luonnossa ja opetellaan maiden sijainteja toisiinsa nähden. Myös esimerkiksi maanosien ja mittasuhteiden hahmottaminen helpottuu.

Värikkäällä puolella käytetään moderneja Lappsetin parkour –tuotteita, jotka ovat metallia. Safegrassiin on suunniteltu erilaisia hyppyrudukoita, jotta puistossa on tekemistä myös yksin leikkiville.

KUVIO 14. Värikkäät kuviot safegrass-alustassa vahvistavat visuaalista hahmottamista

Safegrassilla päällystetyt, erikokoiset kuutiot taipuvat moneksi. Kuutioilla voi parkourata ja niiden päällä voi istuskella. Primäärivärrien opettelu onnistuu kuutioiden avulla ja vahvat kontrastit stimuloivat näköaistia. Erikokoiset taitokuutiot myös helpottavat tilavuuksien hahmottamista matematiikassa. Taitokuutiot ja kumpu (kuvio 15) muodostavat yhdessä kokoontumistilan. Luokkatunteja pidettäessä voidaan kokoontua taitokuutioiden luokse.

KUVIO 15. Värikkään alueen taitokuutiot helpottavat pinta-alojen ja tilavuuksien hahmottamista

Värikkäällä puolella sijaitseva parkour-alue on suunnattu erityisesti nuorille ja tarjoaa yhdessä värikkään alustan kanssa kokonaisvaltaisemman elämyksen parkour-taiteilusta. Parkour tarjoaa haasteita liikuntaan ja erilaisen liikkumismuodon. Siniset pallot safegrass –alueella jatkavat parkour-teemaa. Pallot sopivat erityisen hyvin myös tasapainoiluun ja geometrisiin harjoitteisiin.

6.3 Luonnollinen puoli

Puiston luonnollisen puolen (kuvio 16) maa on nurmea sekä turvakatetta, siis luonnollisia materiaaleja. Alueen aktiviteetit ovat rakentuneet Lappsetin Flora-sarjan ympärille. Flora-sarja on valmistettu suomalaisesta männystä. Sarja on kestävä, muotoiltu orgaanisesti ja se soveltuu hyvin luonnolliseen ympäristöön.

KUVIO 16. Luonnolliset materiaalivalinnat tuovat alueeseen metsämäisyyden tuntua

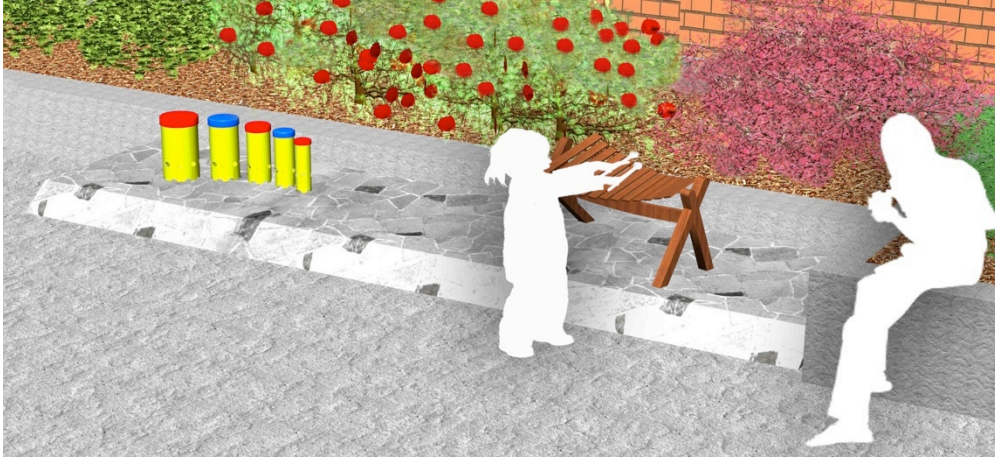
Luonnonmukaisten leikkivälineiden ideana on lapsen mielikuvituksen käytön maksimointi ja lähiympäristön inspiroima leikkikokemus. Lapsen itse keksimät, vauhdikkaat seikkailut innostavat aktiiviseen leikkiin. Mäen laelle sijoitetut tasapainopuomit opettavat tasapainoilua ja kehonhallintaa. Hill climbing- tuotteella pääsee kokeilemaan kiipeilytaitoja: puristusvoimaa ja koordinaatiota. Liukumäki ja keinut harjaannuttavat matkan ja vauhdin arvioimista. Kiipeilytelineessä vahvistuvat fyysiset taidot ja ketteryys. Luonnollisen puolen välinekokonaisuus on suunniteltu kyselykaavakkeessa ilmenneiden lasten toiveiden pohjalta.

Kaivuumaasta koottava mäki lisää maisemanvaihtelua alueelle. Sen kaltevuus ja korkeus voidaan laskea oppitunnilla, ja liukumäessä voidaan mitata liukumisvauhtia ja kiihtyvyyttä. Lukumääriä voidaan opetella laskemalla kiviä, ja keinu voi opettaa astelukuja. Kelottuneen puunrungon tarkoitus on auttaa lasta löytämään luonnon omista elementeistä kiinnostavia yksityiskohtia ja rohkaista leikkijää käyttämään mielikuvitusta leikin jokaisessa eri vaiheessa. Luonnollisella puolella opitaan tekemisen kautta luonnon omista elementeistä, ilman oppikirjoja.

Luonnollisella puolella rajapuiden rungot soveltuvat lyhyehkön seikkailukasvatuksellisen ala- ja yläköysiradan sijoituspaikaksi. Puut tuovat alueelle myös metsämäistä tunnelmaa. Köysirata on alueella ainoastaan silloin, kun ohjaaja pystyy valvomaan tilannetta. Seikkailurata on esimerkki luonnossa seikkailemisen mahdollisuuksista ja esimerkki fyysisen puolen itsensä voittamisesta.

6.4 Musiikkinurkka

Kuuloaisti on musiikkinurkan (kuvio 17) teema-aisti. Musiikkinurkkaan on valittu Free-Note -sarjan ulkosoittimet, rytmisoitin ja puinen kellopeli. Laadukkaat instrumentit soivat helposti ja mahdollistavat musiikin harrastamisen myös kuntalaisille, jotka eivät omista omia soittimia. Musiikkinurkka ottaa huomioon käyttäjät, jotka eivät kaipaa vauhdikkaita leikkejä. Musiikkinurkka on suunniteltu erityisesti yksin koettavaksi aktiviteetiksi, mutta on sijoitettu alueelle niin, että musiikkitunnin järjestäminen onnistuu vaivatta.

KUVIO 17. Musiikkinurkan teemana on kuuloaisti

Musiikkinurkan eteen voidaan sijoittaa osallistamistilaisuuden kyselylomakkeesta suunnitelmaan poimittu tietotaulu, jossa on vaihtuvaa informaatiota ja tehtäviä alueeseen liittyen. Musiikkinurk-
kauksessa tietotaulu toimisi nuottitelineen tavoin: tietoa musiikin historiasta, musiikin teoriaa sekä
musiikkikappaleiden nuotteja. Tällöin musiikkinurkassa erilaisten kappaleiden ja informaation
avulla voidaan soittamisen lisäksi opetella nuotteja ja musiikin teoriaa.

6.5 Oleskelualueet

Grillausaluetta ympäröivät kaikki toiminnalliset alueet, siitä on muodostunut alueen keskikohta
(kuvio 18). Grillauspaikkaa reunustavat runsaat hyötykasvi-istutukset. Koulun kotitalouskursseja
voidaan järjestää grillauksen merkeissä ulkoilmassa. Samalla voidaan hyödyntää puistossa kas-
vavia hyötykasveja ruoanlaitossa.

KUVIO 18. Grillauspaikka on puiston sydän - se yhdistää TOY-ilopuiston eri alueet toisiinsa

Grillauspaikalle voidaan tulla viettämään aikaa yhdessä perheen kanssa. Ruoanteko on parhaimmillaan elinkaarimallin mukaista oppimista, kun vanhemmat opettavat käytännön taitoja arkielämässä lapsilleen. Juuri tällaisesta ruoanlaittoelämyksestä uudessa ympäristössä voi syntyä muistijäljen tekevä kokemus elämyspedagogiikan teorian mukaisesti.

6.6 Kasvillisuus

TOY-ilopuiston kasveiksi on valikoitu V-vyöhykkeellä menestyvät, helppohoitoiset hyötykasvit. Alueelle on valittu yleisimpiä metsän puita sekä syötäviä hyötykasveja, joita voivat hyödyntää sekä koulu opetuskäytössään että puiston muut käyttäjät. Kaikki kasvit merkitään selitelaatoilla, joista selviää kasvin suomen-, ruotsin- ja latinankielinen nimi.

Puiston pohjoisosa rajataan muusta ympäristöstä puilla: värikkään alueen rajaavat lehtipuut ja luonnollisen alueen havut. Puut myös varjostavat aluetta paahteisena kesäpäivänä. Alueelle on valittu eri lajeja, jotta kävijät voivat nähdä kattavan määrän erilaisia puita lyhyessä ajassa. Näin eri lajien ominaisuuksia voidaan myös vertailla helposti ja vaivattomasti.

Suurin osa hyötykasvien istutusaltaista on korotettu. Korotetut istutusaltaat ovat helpommin saatavilla, ja matalatkin kasvit erottuvat edukseen. Käyttäjien on mahdollista tunnustella, haistella ja jopa maistella kasveja TOY-ilopuistossa.

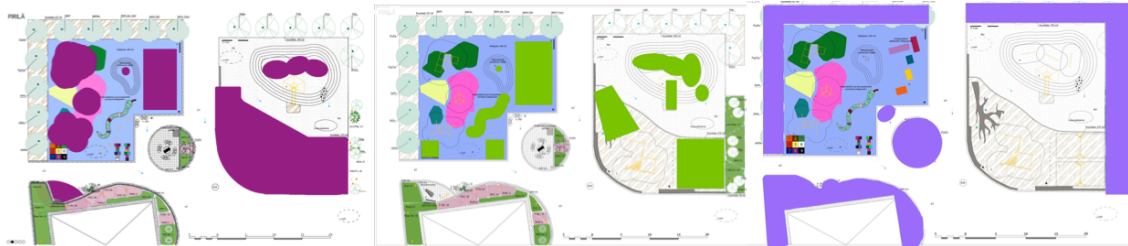
6.7 Valaistus

Valaistuksella kohteeseen tuodaan tunnelmaa ja turvallisuuden tunnetta. Valaistus on tärkeä osa toimivaa suunnitelmaa ja esteettömyyttä alueella. Yleisvalaistuksen avulla tila hahmottuu paremmin. Pääsääntöisesti puistossa käytetään kolmenlaisia valoja.

Valopylväät ovat käytävien varsilla, kirkaat valot mahdollistavat myös pimeällä leikkimisen ja alueen talvikäytön. Pollarivalaisimet valaisevat istutusaltaissa ja ovat himmeämpiä kuin pylväsalot. Ne ohjaavat kulkua tunnelmallisella tavalla. Alueelle istutettavat puut valaistaan alhaalta päin kasvivaloin. Ne tuovat tunnelmaa ja korostavat kasvivalintoja yhdessä pollarivalaisinten kanssa.

6.8 Käyttäjärühmät

Yhtenä pääajatuksena Pirilän alueella on kuntalaisten kohtauspaikkana toimiva ympäristö, alueen käyttäjäkuntaan kuuluu kaiken ikäisiä kuntalaisia. Kuviossa 19 on eritelty toiminta-alueet eri käyttäjäryhmille.

KUVIO 19. Nuorten (aniliinipunainen), lasten (vihreä) ja aikuisten (violetti) eriteltyt toiminta-alueet

Lapsille on suunniteltu erityisesti sininen safegrass -alue, koska mielikuvitusleikit ja maaston muodot kiinnostavat nuorimpia leikkijöitä. Ruutuhyppelyn ohella voi oppia myös numeroita ja kirjaimia. Tarkoituksena alueella on huomaamatta oppiminen. Esimerkiksi maailman kartta jää muistiin TOY-ilopuistossa leikityistä leikeistä, ja kun sitä koulussa myöhemmin opetellaan, on asian oppiminen on helpompaa. Lapsille on suunnattu luonnolliselta puolelta liukumäki, tasapainopuomit, keinut sekä puunrunko roolileikkejä varten.

Nuoret on otettu erityisesti huomioon puistosuunnitelmassa. Luonnollinen puoli kiipeilymahdollisuuksineen on tarkoitettu nuorille käyttäjille. Nuorille on suunnattu myös musiikkinurkkaus, jossa rauhallisemmasta oleskelusta innostuneet voivat harjoitella musiikkia.

Aikuiset voivat oleksella puistossa grillaten TOY-ilopuiston keskiympyrässä tai istuskelualueilla lasten samalla leikkiessä. Puistossa on huomioitu oleskelualueilta hyvä näkyvyys leikkialueille. Aikuiset voivat käyttää hyödykseen puistossa kasvavia hyötykasveja, ja opetella tunnistamaan ja nimeämään alueen kasveja. Myös soittonurkkaus ja parkour- välineet soveltuvat aikuisille.

7 POHDINTA

Opinnäytetyön tavoitteena oli suunnitella Pirilän alueelle Kempeleeseen kuntalaisten käyttöön puisto, joka toimii myös aktiivisena oppimisympäristönä. Suunnitelman tavoitteena oli esittää alueelle soveltuvia monipuolisia ratkaisuja, lisätä alueen käyttöä ja tarjota uudenlainen näkökulma luokassa oppimiselle.

Suunnitelutyö olisi ollut mahdotonta toteuttaa ilman suunnittelutyöryhmän ideoita ja osallistamalla saatuja tuloksia alueen toiminnoista. Työssä suuressa arvossa olivat erityisopettajien ja muiden kasvatustalon ammattilaisten ohjaus ja yhteistyö. Lisäksi ammattikirjallisuudesta saatiin paljon tietoa oppimisympäristöistä ja erilaisista oppimismahdollisuuksista.

Lasten osallistamistuloksista syntyi puistosuunnitelma, jossa pedagoginen puoli huomioitiin mahdollisimman kattavasti. Eri ikäryhmien mielenkiinnon tavoittaminen oli yksi tärkeimpiä ja haastavampia suunnittelua ohjaavia tekijöitä.

Puistoalueella löytyy jokaiselle ikäryhmälle tekemistä ja puiston muotokieli liittyy ympäröivään maisemaan saumattomasti. Toiminnalliselle oppimispuistolle suunnittelun alkuvaiheessa asetetut tavoitteet on pyritty toteuttamaan konkreettisesti. Valmista puistoa voi käyttää oppimisympäristönä ja siellä oppiminen on mahdollista yli ainerajojen. Hahmottaminen on todellisessa ympäristössä helpompaa, ja sen takia osan luokkatunneista voisi korvata ns. todellisessa ympäristössä, luonnossa. Ideallisessa tilanteessa TOY-ilopuistossa leikkineet lapset ovat huomaamatta omaksuneet myöhemmin koulussa opettavia asioita. Olen vakuuttunut, että juuri tämän kaltaiset ratkaisut – moniaistillisuus, vaihteleva ympäristö, seikkailullisuus ja yllätyksellisyys oppimistilanteessa – tarjoavat tulevaisuuden nuorille kipinän oppimiseen.

Työn johdonmukaisuutta on vaikeuttanut työn tilaajan, Kempeleen kunnan yhteyshenkilön Outi Tuomivaaran lopettaminen virassaan sekä työn ensimmäisen ohjaajan este työni loppuun ohjaamisessa. Tilaajan ja ohjaajan vaihtumiset opettivat omatoimisuutta työn loppuun saattamiseksi. Lisäksi opinnäytetyön tekeminen vei enemmän aikaa kun olin aluksi olettanut. Puiston toteutus ei ole ajankohtaista, joten suunnitelman valmistumisella ei ole ollut sovittua aikarajaa. Viivästyminen on perustelua työjäljen tuloksen kannalta. Käyty suunnittelukurssit, kertynyt suunnittelukokemus

ja antoisa työharjoittelu Lappset Group Oy:ssa ovat antaneet paljon työkaluja suunnitteluprosessiin.

Suunnitteluvaiheessa tarkkaa budjettia ei ole ollut tiedossa. Tarpeen vaatiessa suunnitelma soveltuu toteutettavaksi osissa, tai vain osittain. Sitä on myös helppo muokata kaluste- ja materiaallivalinnoilla budjettiin sopivaksi. Lisäksi TOY-ilopuisto on suunniteltu niin, että sen konsepti on helppo toteuttaa myös muissa kohteissa.

Opinnäytetyö on yleissuunnitelmatasoinen, eikä sen puitteissa ole tehty tarkkoja määrälaskelmia materiaaleista. Työn tilaaja voi jatkaa suunnitelman työstämistä toteutussuunnitelmaksi. Suunnitelmassa esitettyjä idealuonteisia ratkaisuja olisi hyvä jalostaa ja työstää eteenpäin tehtyä suunnitelmaa runkona käyttäen.

Lisäksi TOY-ilopuistoon voitaisiin kehittää ohjekortit opettajille, joissa olisi koottuja esimerkkejä alueen käytettävyydestä opetuskäytössä. Myös alueen toiminnallisuutta talviaikaan voisi pohtia jatkohankkeena. Erilaisten oppimistapojen ja -väylien kehittämien on ajankohtaista, ja puisto tarjoaa erinomaisen kehyksen uudenlaisten ratkaisujen edelleen kehittämiseksi ja toteuttamiseksi.

LÄHTEET

Anunti, P. 2004. Hesan nuorten ääni – osallistuvaa suunnittelua kouluissa ja nuoristotaloilla. Teoksessa H. Cantell (toim.) Ympäristökasvatuksen käsikirja. Jyväskylä: PS-kustannus, 160–167

Berghäll, P. 2014. Toiminnallinen oppimisympäristö. Utomhuspedagog, Folkhälsan. Sähköpostiviesti 23.11.2014.

Heinonen, O. 1995. Löytöretki seikkailuun. Teoksessa T. Aaltonen (toim.) Seikkailuohjaajan käsikirja. Helsinki: Lasten Keskus Oy. 10-15.

Horelli, L., Kyttä, M., Kukkonen, H. & Kaaja, M. 2002. Lasten liikuntapaikkojen suunnittelu. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Karppinen, S. 2005. Seikkailullinen vuosi haastavassa luokassa – Etnografinen toimintatutkimus seikkailu- ja elämyspedagogiikasta. Väitöskirja. Kasvatustieteiden tiedekunta, Kasvatustieteiden ja opettajankoulutuksen yksikkö. Oulun yliopisto.

Karppinen, S. 2007. Elämyksestä kokemukseen ja oppimiseen. Teoksessa S. Karppinen & T. Latomaa (toim.) Seikkaillen elämyksiä osa I, seikkailukasvatuksen teoriaa ja sovelluksia. Rovaniemi: Lapin yliopisto kustannus, 75–97.

Karppinen, S. 2010. Seikkailukasvatus – erilainen tapa opettaa ja oppia. Teoksessa S. Karppinen & T. Latomaa (toim.) Seikkaillen elämyksiä osa II, elämyksen käsitehistoriaa ja käytäntöä. Rovaniemi: Lapin yliopisto kustannus, 118–135.

Kempeleen kunta. Pirilän toimintakeskus. Viitattu 11.11.2014.
<http://www.kempele.fi/fi/asukkaalle/pirilan-toimintakeskus.html>

Koulunpihat lähiliikuntapaikkoina –opas. Viitattu 28.2.2014. Nuori Suomi Ry.
http://www.koulunpihatlahiliikuntapaikkoina.info/suun_opas_5.htm#5_1

Koskinen, S. 2004. Osallisuushankkeet. Teoksessa H. Cantell (toim.) Ympäristökasvatuksen käsikirja. Jyväskylä: PS-kustannus, 138-143.

Kyttä, M. & Kaaja, M. 2001. Vuorovaikutteisen suunnittelun ja ympäristön tutkimuksen metodipaketti. Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskus YTK.
<http://www.hut.fi/Yksikot/YTK/koulutus/metodikortti/metodikysely.html>

Latomaa, T. 2007. Mieli elämys-, merkitys-, ja kokemusmaailmana. Teoksessa S. Karppinen & T. Latomaa (toim.) Seikkaillen elämyksiä osa I, seikkailukasvatuksen teoriaa ja sovelluksia. Rovaniemi: Lapin yliopisto kustannus, 21-52.

Liikennevirasto. Liikenneverkko. Viitattu 11.11.2014.
<http://portal.liikennevirasto.fi/portal/page/portal/f/liikenneverkko/tiet/tienumerokartat/oulu.pdf>

Leikilliset oppimisympäristöt opetuksessa. 2010. InnoPlay –Projektin juokaisu.
www.ulapland.gi/innoplay

Lehto, S., Lehto, S. & Vaara-Sjöblom E. 2005: Verkko-opetuksen laadun kehittäminen: viiden periaatteen malli. Teoksessa I. Luoto & I. Leppisaari (toim.) Kasvamassa verkko-opettajuuteen. Kokkola: Chydenius-instituutti.

Muittari, J. & Santala, J. 2009. Ryhmädynamiikka liikuntaan integroitujen oppilaiden seikkailukasvatuksessa. Pro gradu-tutkielma. Liikuntatieteiden laitos. Jyväskylän yliopisto.

Nordström, H. 2004. Ympäristökasvatuksen toimintamalleja. Teoksessa H. Cantell (toim.) Ympäristökasvatuksen käsikirja. Jyväskylä: PS-kustannus, 116-138

Nuorisolaki 27-1-2006/72/ 8

Nyysölä, K. 2002. Koulun ulkopuolella opitun tunnustaminen. Moniste 13/2002. Opetushallitus. Taitto: Layout Studio Oy: Helsinki. http://www.oph.fi/download/48926_ulkopuolella.pdf

Oulun kaupunki, yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut. 2014. Oulun seudun karttapalvelu, Karttatie. Hakupäivä 25.11.2014. <http://kartta.ouka.fi/ims>

Pudas, T. 2014. Yksikönjohtaja. Oulun seudun ammattiopisto, Kempeleen yksikkö. Keskustelu. 25.11.2014

Rautakoski, P. 2013. Rehtori, Kempeleen kunta, Santamäen koulu. Keskustelu. 3.3.2013.

Repo, I. & Nuutinen, T. 2003. Viestintätaito: opas aikuisopiskelun ja työelämän vuorovaikutustilanteisiin. Helsinki: Otava.

Sadeniemi, M. 1992. Nykysuomen sanakirja, osa 2. Helsinki: WSOY.

Suomela, L. & Tani, S. 2004. Ympäristön kolme ulottuvuutta. Teoksessa H. Cantell (toim.) Ympäristökasvatuksen käsikirja. Jyväskylä: PS-kustannus, 50-57.

Suontaus, T. 2008. Matematiikan opetuksen havainnollistamisen kehittämismahdollisuuksia. Tampereen ammatillinen opettajakorkeakoulu.

Telemäki, M. 1998a. Johdatus seikkailukasvatuksen teoriaan. Oulun yliopiston Kajaanin opettajakoulutuslaitoksen julkaisuja. sarja B: Opetusmonisteita ja selosteita 11/1998.

Telemäki, M. 1998b. Kurt Hahn ja elämyspedagogiikka. Teoksessa: T. Lehtonen (toim.) Elämän seikkailu - Näkökulma elämyksellisen ja kokemuksellisen oppimisen kysymyksiin Suomessa. Jyväskylä: Atena Kustannus Oy.

LIITTEET

LIITE 1: Osallistamistilaisuuden kyselykaavake

LIITE 2: Sähköpostihaastattelu / Patrik Berghäll

LIITE 3: Osallistamistilaisuuden tulosten yhteenveto

LIITE 4: TOY-ilopuiston suunnitelma

Geometrisia muotoja.

Piirrä. Keksi sellainen väline tai rakennelma, jossa käytät geometrisia muotoja. Voit yhdistellä eri muotoja. (Esim. rata, oma härvä, rimpulluteline.)

Mitä materiaaleja laitteessasi on käytetty? (Esim. pehmeä, karkea, metallinen...)

2. Mitä voit oppia ja tehdä laitteellasi? Kun olet...

a) yksin (esim. kilpelyä)

b) kaverin kanssa (esim. kaverin auttaminen)

3. Mitä voit laitteella oppia

a) liikunnasta (esim. tasapaino, roikkuminen)

b) matemaattikasta (pinta-alat, tilavuudet, pituuksien mittaaminen ja **arvo**ntti, pinta-aloihin, tilavuuksiin)

c) muusta. Keksi itse.

Sähköpostihaastattelu, 2.12.2013, Patrik Berghäll**Mitkä ovat tittelisi, ja mikä työtehtävä sinulla on tällä hetkellä Folkhälsanilla?**

Utomhuspedagog, seikkailukasvattaja, henkiinjäämiskouluttaja, kouluttaja luonto-retkeily-terveyden vaikutus

1. Onko mielestäsi oppiminen ulkona tehokkaampaa kuin luokassa? Miksi?

Oppiminen ulkona antaa sisäoppimiseen uuden ulottuvuuden joka myös vahvistaa kokonaista oppimista. Esim. lapset lukevat luokassa eri puista, ja näytän samat puut heille ulkona – joten siinä syntyy yhteys ja oppiminen ”jatkuu”. En siis sano että opetus ulkona olisi tehokkaampi vaan tuo uusia näkökulmia ja mahdollisuuksia oppia monella eri tavalla, aisteilla jne.

Lue gröna argument baserat på fakta:

<http://www.friskinaturen.org/default.asp?path=26124,27062&pageid=39390>

2. Mitä asioita ulkona voi oppia paremmin kuin luokassa? (Huomioon voi ottaa myös muut elämän osa-alueet, kuten fyysinen, psyykinen, sosiaalinen...)

Kokonaisuuksia ja miten kaikki on käytännössä. Koen että lapset tänään kyllä osaa paljon mutta tämä osaaminen on pitkälti teoreettinen, siis esim. puut ja kasvit. Tämä riippuu myös mistä lapset ovat kotoisin, jos ne ovat kaupungilta niin niillä on välillä huonompi tuntemus. Lapset maalla osaavat vielä nämä asiat hyvin. Omat sanat mitä käytän aina luonto asioissa on just fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen terveys – nämä kaikki kolme aluetta tulee mukaan kuin käytetään luontoa työ ympäristönä ihmisten kanssa.

3. Minkälaiset välineet tai rakennelmat tekisivät ulkona oppimisesta helpompaa?

Käytän itse ainoastaan repun mihin on pakattu kaikki harjoitukset. Olen itse tuottanut harjoitukset ja kaikki materiaali. Materiaali mikä käytän ulkona on pääosin kopioitu ja laminoitu. Olen pyrkinyt siihen että harjoitukset eivät tarvitse paljon rekvisiitta vaan ovat helppoja käyttää ja viedä maastoon.

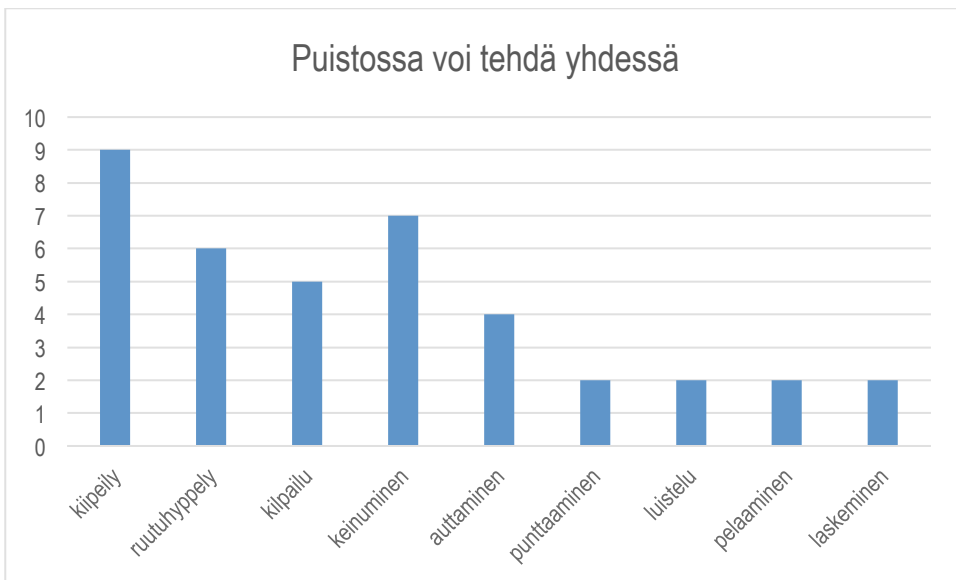
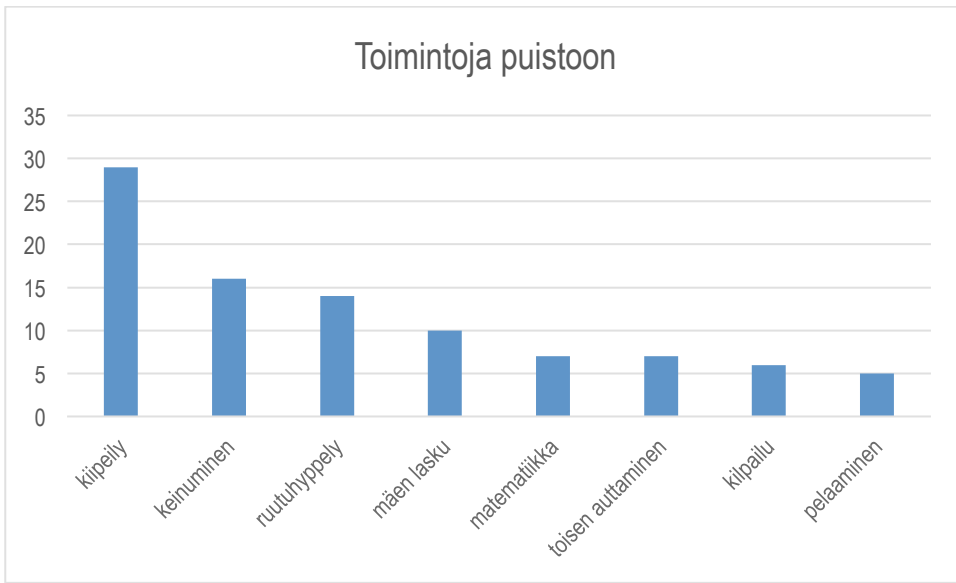
4. Minkälainen olisi unelmien a) koulumiljöö ja b) koulun piha näkökulmastasi?

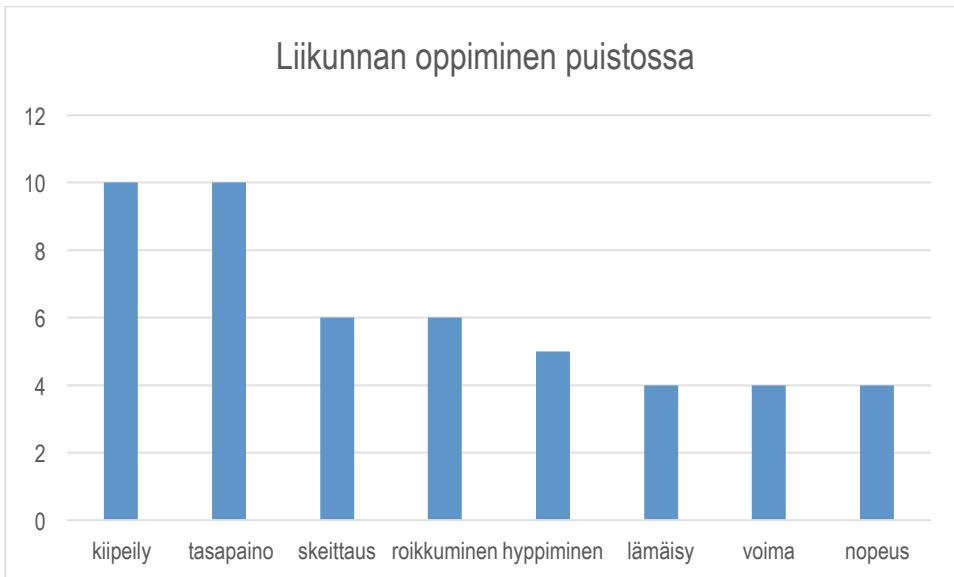
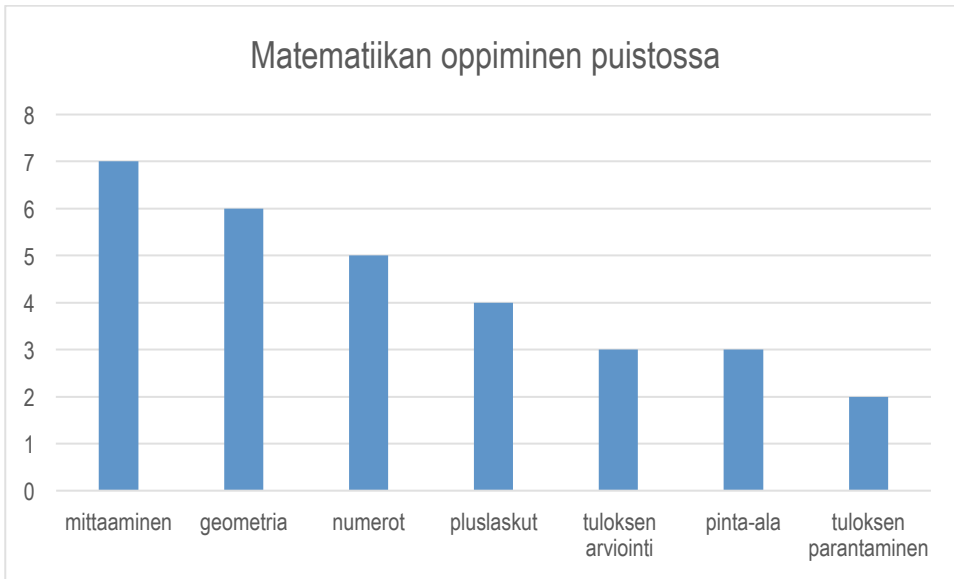
Koulua pitäisi aina rakentaa lähellä puistoa tai metsää jotta tämä ympäristö toisi työskentelyyn rauhaa ja mahdollisuuksia lapsille tutkia luontoa heti koulun ulkopuolella. Koulupiha pitäisi olla monipuolinen ja liikunnalle suotava.

Ylipaino ja huono kunto on jo yhteiskunnallinen ongelma (myös lapsilla) joten tätä pitäisi ehkäistä kaikin keinoin. Liikuntakenttiä ja kiipeily telineitä ym. Auttaa ja innostaa lapsia liikkumaan, tämä pitäisi ottaa huomioon kuin rakennetaan uusia kouluja.

http://www.multi.fi/~lagmans/sidorna/Bilder/Hem_skola/Pdf/LAGMANs_projketbok.pdf

<http://lagmans.snabber.se/skolgarden.asp>

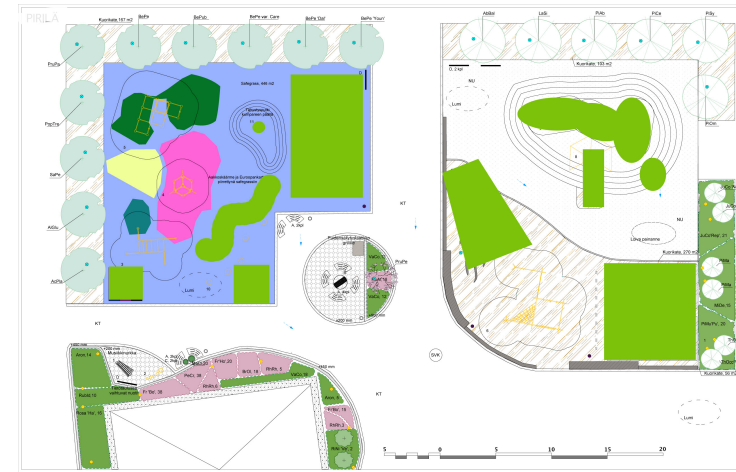
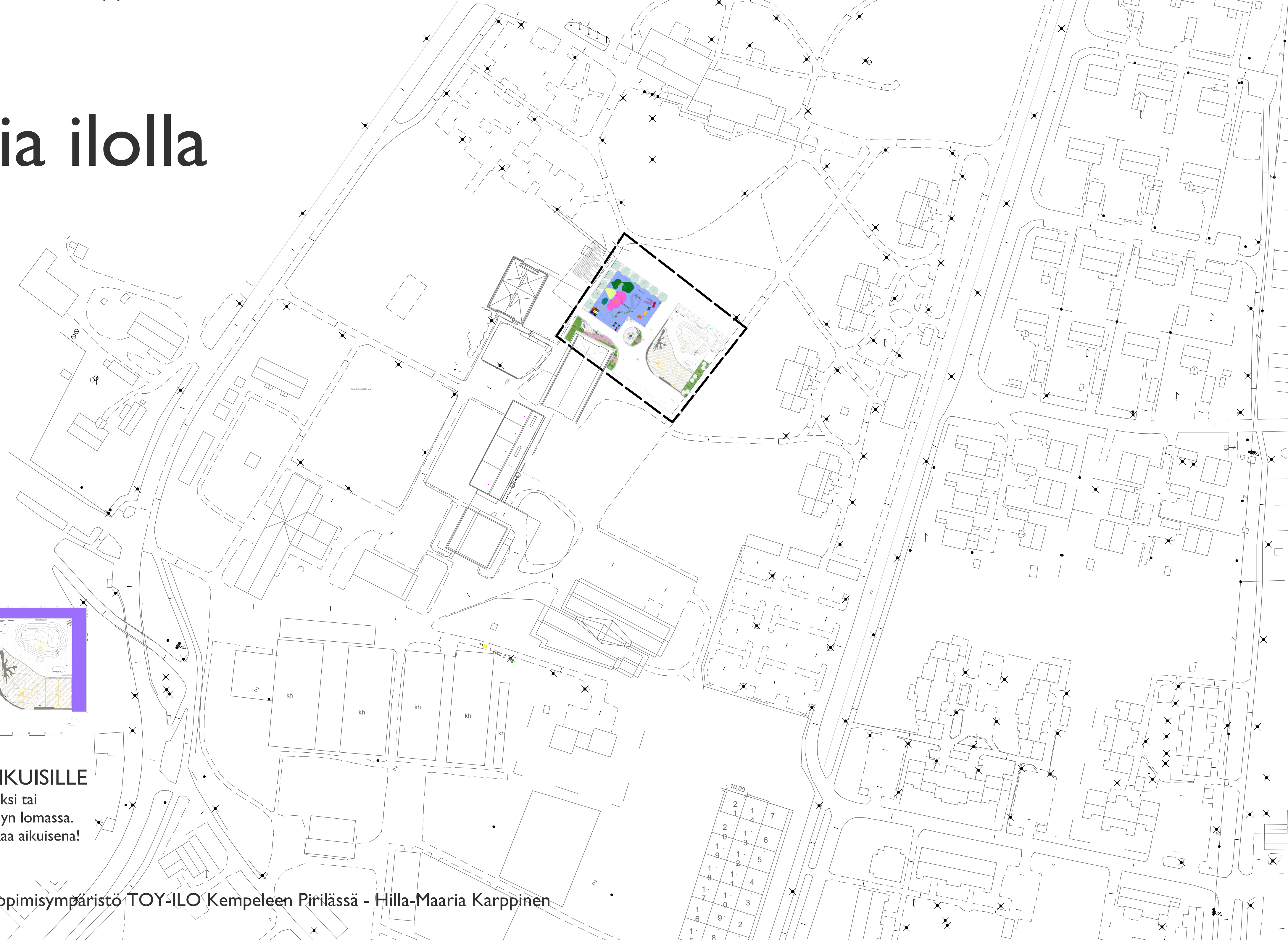

TOY-ILO - oppia ilolla

Toiminnallinen OppimisYmpäristö Kempeleen Pirilässä on täynnä liikettä. Siellä innostutaan oppimaan ja koetaan oivaltamisen riemua yhdessä.

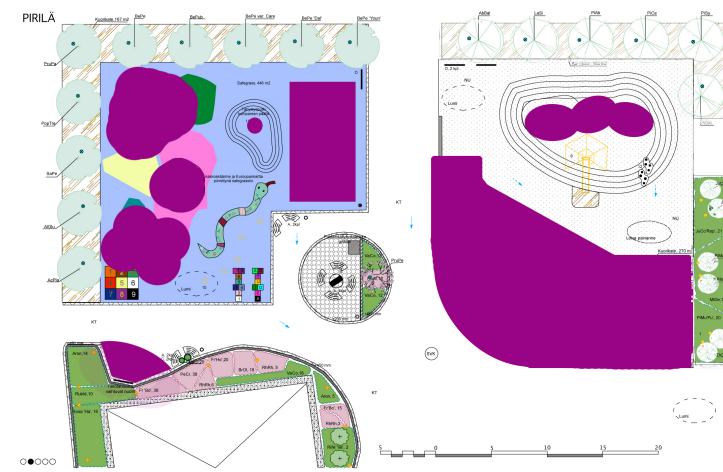
Kahteen osaan jaetun puiston luonnollinen puoli kutsuu luovaan seikkailuun, vauhdikas ja värikäs puoli tarjoaa huomaamatta mielenkiintoisia mahdollisuuksia tarttua leikkiin - elinikäisestä oppimista unohtamatta.

LUOVILLE LAPSILLE

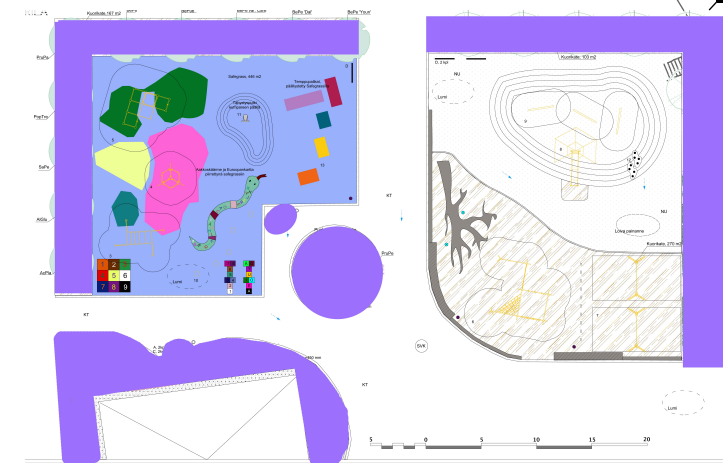
Roolileikit, safegrassin muodot, tasapainoilu, kiipeily, keinut...

Oppia voi huomaamattaankin!

NÄPPÄRILLE NUORILLE

Sopivasti haastava parkour, musikanteille oma musiikkinurkka. Kuka ratkaisee ensimmäisenä taitokuutoiden tilavuudet?

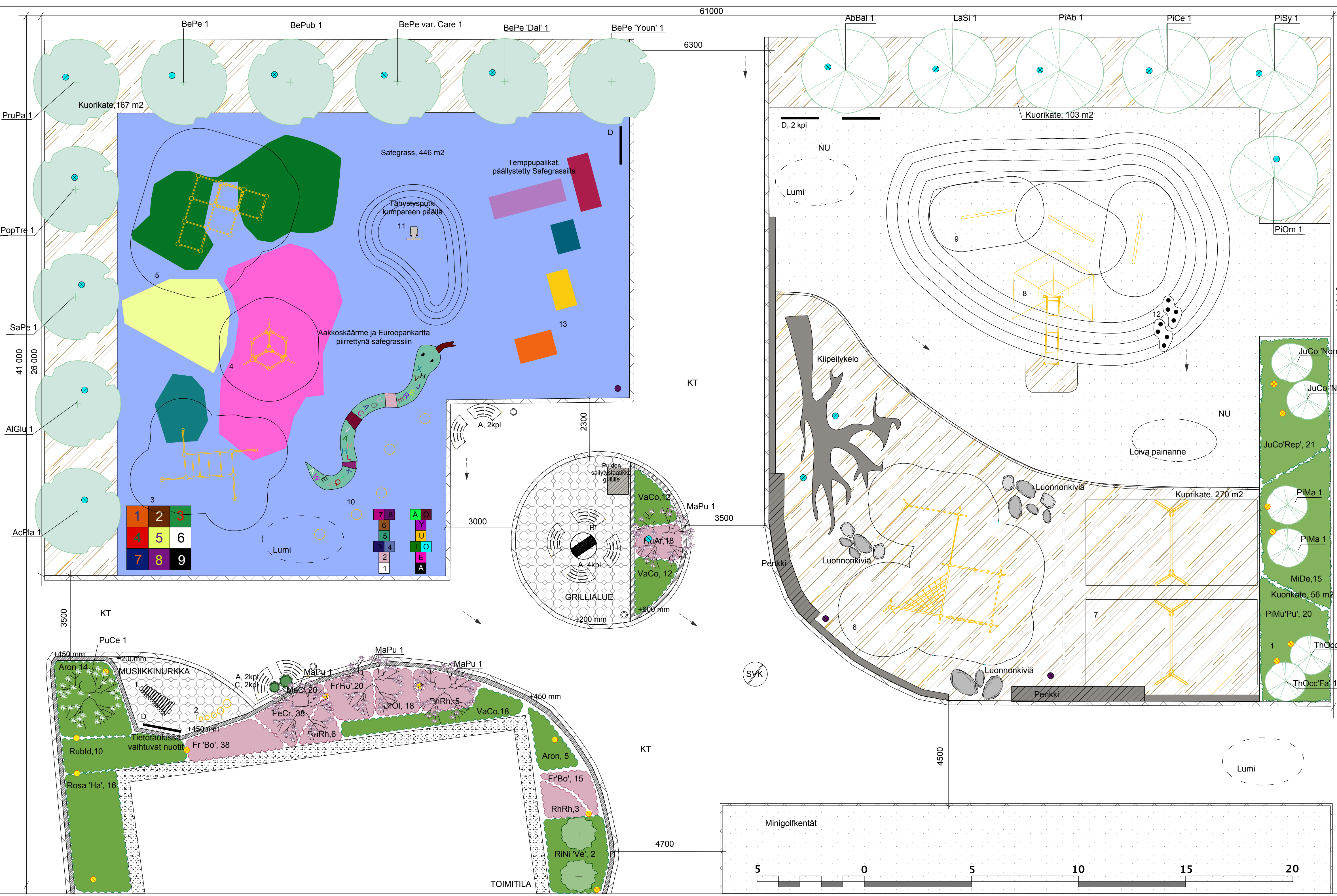

AKTIIVISILLE AIKUISILLE

Kasvilajit latinaksi tai grillihetki päiväkävelyn lomassa. Oppiminen on hauskaa aikuisena!

Toiminnallinen oppisympäristö TOY-ILO Kempeleen Pirilässä - Hilla-Maaria Karppinen

TOIMINNALLINEN OPPIMISYMPÄRISTÖ, PIRILÄN MONITOIMIALUE, 1:100

KASVIT

PUUT	Metsävaahera	AcPl	1	LEHTIPENSAAT	1		
Acer Platanoides	tervaleppä	AcPl	1	Aronia 'Viking'	marja-aronia	Aron	19
Alnus Glutinosa	rauduskoivu	AlGl	1	Rubus idaeus	vadelma	Rubid	12
Betula Pendula	viskoivu	BePe	1	Rosa 'Hansa'	hansarosa	Rosa'Ha'	16
Betula Pendula var. Carelica	taalankeivu	BePe var. Care	1	BePe 'Dal'	persianmustikka	VaCo	42
Betula Pendula 'Dalecarlica'	kyynelkeivu	BePe 'Youn'	1	Rubus arcticus	mesimerja	RuAr	18
Betula Pendula 'Youngii'	heskoivu	BePe 'Dal'	1	Fragaria x ananassa 'Bounty'	mansikka	Fr'Bo'	43
Betula Pubescens	haapa	BePe 'Youn'	1	Fragaria x ananassa 'Honeyeye'	mansikka	Fr'Ho'	20
Populus tremula	tuomi	PopTre	1	Rheum rhabarbarum	raparperi	RhRh	14
Prunus padus	halava	PruPa	1	Petroselinum crispum	persilja	PeCr	38
Salix Pentandra	siperianomenapuu	SalPe	1	Mentha citrata	Sitruunaminttu	MeCi	20
Malus prunifolia	suklaakirsikka	MaPu	4	Brassica oleracea var. sababilla	lehtikaali	BrOl	18
Prunus cerasus 'chokoladnaja'		PrCe	1				
Pinus Sylvestris	metsämnty	PinSyl	1				
Pinus Cembra	sebrämnty	PinCe	1				
Picea Abies	metsäkuusi	PIAb	1				
Larix Sibirica	lehtikuusi	LaSi	1				
Abies Balsamea	palsamipihla	AbBal	1				
Juniperus communis 'Norrback'	piirikataja	JuPe 'Norr'	2				
Pinus mariana	mustakuusi	PIMa	2				
Picea Omorika	serbiankuusi	PIOm	1				

MATERIAALIT

	Kiveysalueet: Liuskivi, Oriveden musta, 300 *500, 51m ²
	Kivituhkan reunakivi: Noppakivi, graniitti, harmaa, 100*100*100, >36m ²
	Kenttäkiveys (seinänvierustat): seulanpääkivi, 100-150 mm, harmaa, kiveyksen leveys 50 cm, 18 m ²
	Reunakivi: Nurmikon reunakivi, 400*60*120, harmaa, 87 jm, HB-betoni Oy. Kiven yläpinta samassa tasossa rajattavan nurmen kanssa
	Muuri: Lakka antiikkikivi 180 x 360 x 150, musta, 12 m ² . 50 mm ensimmäisestä kivikerroksesta maan pinnan alle
	Reunapuu: Paineekyllästetty lauta
	Nurmikko: Kylvönurmi, 342 m ²
	Kate: kuorikate, kerroksen syvyys 100-150 mm, puiden ja pensaiden alla kuorikate. 600 m ²
	Tekonurmi: Safegrass, sininen, kuviointi, 446 m ²
	Kivituhka, harmaa, 700m ²
	Valaisin: matala pollari tai kasvivalaisin, 17 kpl
	Valaisin: kohdevalaisin puille, 19 kpl
	Valaisin: yleisvalaisin, pylvä, 3 kpl
	Pintavesien ohjaussuunta
	- Rakennusten ympärillä maanpinnan kallistus pois päin sokkelista vähintään 2%
	- Sadevesikaivoista pintavedet ohjataan kaupungin hulevesiviemäriverkostoon

KALUSTEET JA VARUSTEET

	Roskakori, NF2471, Jakob, harmaa, kiinteä 35l, 4kpl	9	Flora Tasapainopuomi, 175530 Lappset, 3 kpl
	Istuinpenkki, rakennetaan reunalaudan päälle	10	Precision Ball, keltainen, 220502, Lappset, 5 kpl
	Flying amadinda, Free notes	11	Telescope post, Q02707, Lappset, 8 kpl
	Tuned drums, Free notes	12	Climbing wall to hill, Q04058, Lappset, 2 kpl
	Gibbonswing, S, Lappset	13	Safegrassilla päällystettävät toiminnalliset taitokuuat
	Tic Tac Cube, M, Lappset	A	NF 7675, ruskea, Lappset, 8 kpl
	Spider Gate, M, Lappset	B	Grill Astrid, NF 7692, Lappset
	Flora Kiipeilyreitti, 175595, Lappset	C	Kukkalaatikko, NF 3852, Lappset
	Flora Keinuteline, 175575, Lappset	D	Vaihdettava tietotaulu, 4kpl
	Liukumäki, Q07124, Lappset	= = =	Juoksuesteitä

KAUPUNGINOSA	KORTTELI/TILA	RAKENNUSLUVAN TUNNUS
OLLILA	1020, PIRILÄN KORTTELI	
RAKENNUSLOMA	RAKENNUSLOMAN NIMI JA OSOITE	PIIRUSTUSLAJI
PUUSTOSUUNNITELMA	PIRILÄ PIRILÄNTIE 145 90440 KEMPELE	SUUNNITELMA
RAKENNUSKOHTIEN NIMI JA OSOITE		PIIRUSTUKSEN SISÄLTÖ
		SUUNNITELMA
		MITTAKAAVA
		1:100
OULUN AMMATTIKORKEAKOULU TEKNIKAN JA LUONNONVARA-ALAN YKSIKKÖ Kotkantie 1 90250 Oulu puh. 08 3126011		
16.11.2014 Hilla-Maaria Karppinen		

TOY-ILO : VÄRIKÄS & LUONNOLLINEN

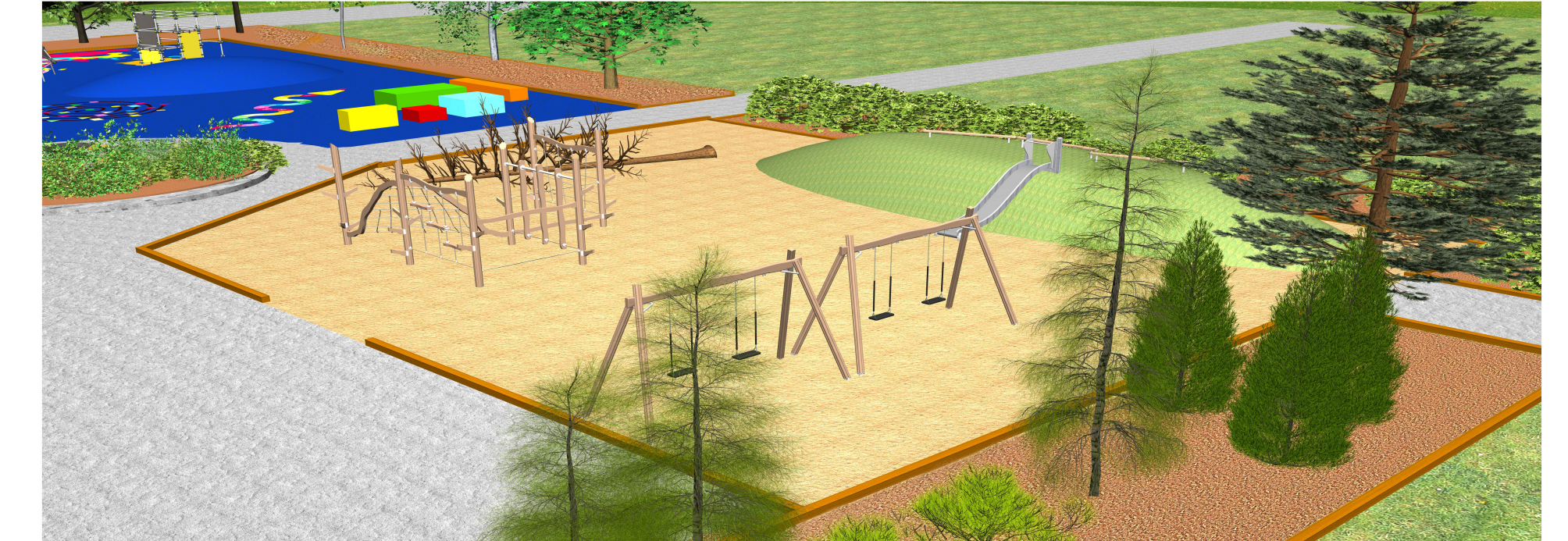
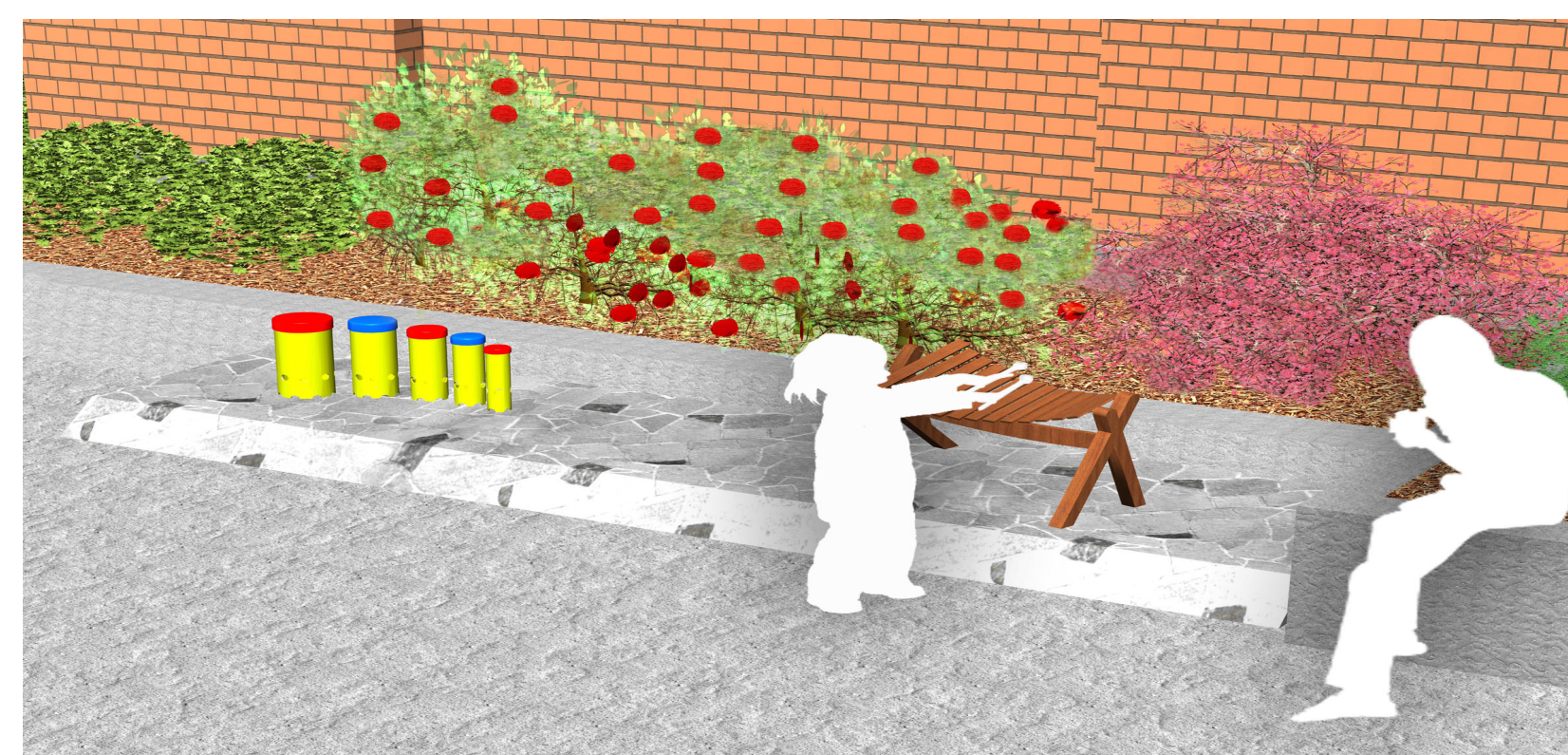
VÄRIKÄS PUOLI:

Safegrassilla päällystetyt taitokuutiot taipuvat moneksi: luovaan oppimiseen, liikuntaan ja kokoontumispaikaksi. Sinisen safegrassin kuviot kutsuvat keksimään uusia leikkejä. Muodot, kirjaimet ja numerot tulevat mukaan leikkiin huomaamatta. Värikkäät muodot stimuloivat aistisoluja ja materiaalien yhdistäminen saa innostumaan uudentlaisista leikeistä.

Kulkuväylien kohtaamispaikkana on grillialue. Alueen sydämeksi muodostunut oleskelualue on reunustettu suoja-antavilla hyötykasveilla - halutessaan istutusalueesta voi napata yrttejä ruokaan tai poimia jutustelun välillä herkullisen omenan suoraan puusta.

Musiikkinurkassa musiikki auttaa keskittymään. Se tukee suorituskykyä, oppimista ja luovuutta. Free Note- soittimet soivat helposti ja hauskaasti. Näillä laadukkailla, ulkoinstrumenteilla jokainen saa soittaa.

LUONNOLLINEN PUOLI:

Luonto näkyy oppispuistossa monin tavoin: Aluetta reunustavat yleisimmät metsiemme kasvit ja luonnon materiaalit kannustavat mielikuvituseikkailuun. Kaatuneessa kelojuussa rimpulu kehittää tilan hahmottamista ja fyysisiä voimia. Matematiikan tunnilla voidaan laskea hiekan painoa ja sen tilavuuksia, pikkukivien määrä ja kasvien tunnistus yhdistyy liikunnan riemuun ulkoympäristössä.

